

Handwritten Persian text in various styles, including a large, ornate calligraphic heading at the top left and several columns of smaller script below it. Some text is written in a more formal, possibly official, style.

بازدید شد
۱۳۸۶

بازدید شد
۱۳۸۲

۱۳۶۰

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاریخ ثبت
۱۳۸۶
شماره ثبت
۶۳۶۸
موضوع تالیف
نام کتاب
مؤلف
مترجم

Handwritten Persian text at the bottom left of the page, including a large, stylized calligraphic signature or heading.

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاریخ ثبت
۱۳۸۶
شماره ثبت
۶۳۶۸

کتابخانه مجلس شورای ملی
تجدید
۱۳۰۱
۹۳۹۱
مؤلف
موضوع تألیف
شماره کتاب
۲۳۹۲۴
۱۷۸۸

[illegible]

در این اوصاف و الروایات فی هذا المقام ولا غیر احکامها غیر انشور و الا

و سیهتا اولاً بقوم المومنین فی معرفتہا و الا بجمع و اشہر و این

في رقة الحسين الذين قال الله ثم في انهم ان الله الحسين وقرمجان
والنصف

فان رحمته الله تفرق من المحبين وان ابحر الله على الله فان الله

بزرگمستین در تبها علی مقدمه فصل دهم عشر جداول و تکمیل و نصیر و فائده

اما المقدمة فقيما ورد عن معدن الرسالة في النهي عن تصديق قول

قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم من غلبته الدنيا غلبته الآخرة

[illegible]

عبد الله بن عبد المطلب

طالع السرجب لم اذهب فيها وازار ايت طالع الحير ديت اما بقه

نقصي قال نعم قال اخرج كتبك عن هذا الخفاف قال قال ابو عبد الله

بصر النجوم قلت ما خلفت بالعراق ابصر بالنجوم من قال كيف ورن الفلك عني

Handwritten signature: *John C. Smith*

قال فانت فلسفي عن ربي فادريها قال فان كان الله على كل شيء
 فعال بالنيات المتعش والحمدى والفرقين لا يرون يوم من الدهر في القبل قال قلت
 هذا من الاعرف ولا سمعت احدا من اهل البيت يذكره فقال كم السكت
 الزهره جزي في صوته ما قال قلت هذا والله يخج ما سمعت به ولا سمعت احدا من
 يذكره فقال سبحان الله قطعتم بها بسره في رقبته قال فكم الزهره
 من القفر في صوته ما قال فقلت هذا مني لا يحل الله انكم القفر
 من الشرس في صوته ما قال قلت ما عرفنا قال صدقت ثم قال يا ابا الحسن
 يتقينا في هذا صاب وفي هذا صاب في هذا صاب يا الطاهر في هذا صاب
 بالظفر ليمان فيهم من احدهما الاخر فاين كانت النور قال فقلت لا
 ما اعلم ذلك قال فقال صدقت ان اصل الحق في ذلك لا يعلم ذلك الا
 من علم ما لا يعلم كلهم انتهى الحديث فليكن من الاحاديث ان علمهم
 لا يعلم احدا الا الله الا سلام الله عليهم والجميعون المعتمدون فيهم

الكثير

النسبة اكثر ما من جعل مقدمات لم يستند به بارهان بل عيون فيها
 التجربة وربما كانا ولون بعباس شجرة او خطبة فليس اذن لنا انما
 على احوالهم في الحكماء مع انه في النهي عن ممدن النبوة عن تصديق
 كافر لقل ان في سنة احدى ثمانين وخمسائة من الهجرة النبوية في
 قرآن نصر وشري في مخرج البران وموسى هو الحكم المخبون ومنهم الاثر
 لث من المعروف بان معجزة الارض تنهد الرجح في يوم كذا وضاف
 من ذلك وبنوا عمارت في تحت الارض واودوا اليها في هذا اليوم فلما
 ذلك اليوم لم تهب كبح اصلا ولا اهلها فلما لعل ان يودة مصباح على
 في هذا اليوم فكان ذلك المصباح يضيئ بالليل وقال في الكافر في
 كفت انور كذا اثار باردا سمعت . ويرى انوار عمارت ليس كره برزخ
 در روز حكم او نوزيده است معج . يا منزل الربيع تو دا في النور
فصل في بيان الاختلاف الواقع في الايام والشهور بين عند الله

بما كان موعود في ذات من عشرين فمات كما ظنهم وفي سبع وعشرين مبعث النبي صلى الله عليه وسلم
شهر شعبان المعظم في ثمانية عشر اثنين من الحجة نزل في صميم شهر رمضان
 وفي ثلثة ايام من يوم الاثنين في نصف مولي القام **جسد الله تعالى**
 فيما ورد في ثلثة ايام الاثنين عشرين من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 لا اله الا الله المصطفى محمد ابا عبد الله ما بين طلوع الفجر الى طلوع الشمس
 منسوبه لاهل البيت من يوم الاثنين في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 الا وحيته وما ينبغي ان يعبر في التصديق بمهما تميز ان كان يحقر الماروي عن الصادق
 ان قال ان لوال الله بكرة واحدة قد اشرعوا فيها فما من مؤمن تصديق بصدق
 يريد بها كما قيل في نعم الله تعالى شريفة نزل من السماء الى الارض في ذلك اليوم
 بما لا يورد ولم يصرف في ذلك اليوم من سبيل فقر التمسح الوجوه واليد من الجنة على
 واثمهم ليل الشرب والخلف الفل والحل وهذا ما ذكر في محله **يوم الله تعالى**
 من طلوع الشمس الى ما بين يوم الاثنين والاربعاء في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى

ولها دعا مذكور في كتب الاثرية **يوم الله تعالى** من يوم الاثنين الى يوم الاربعاء في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 والاربعاء من الايام الموعود في الاثرية ولها دعا مذكور في كتب الاثرية **يوم الله تعالى**
 من ارتفاع النهار الى الزوال منسوبه لاهل البيت من يوم الاثنين في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 وثلثة ايام من يوم الاثنين في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 واولها مذكور في كتب الاثرية **يوم الله تعالى** من زوال الشمس الى ما بين طلوع الفجر الى طلوع الشمس
 وهي لاهل البيت من يوم الاثنين في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 الا وحيته وما ينبغي ان يعبر في التصديق بمهما تميز ان كان يحقر الماروي عن الصادق
 والاربعاء من الايام الموعود في الاثرية ولها دعا مذكور في كتب الاثرية **يوم الله تعالى**
 مقدار اربع ركعة قبل الظهر وهي للحاكم من يوم الاثنين في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى
 ولها دعا مذكور في كتب الاثرية **يوم الله تعالى** من زوال الشمس الى ما بين طلوع الفجر الى طلوع الشمس
 والاربعاء من الايام الموعود في الاثرية ولها دعا مذكور في كتب الاثرية **يوم الله تعالى**
 من طلوع الشمس الى ما بين يوم الاثنين والاربعاء في ثلثة ايام من شهر الله تعالى في ثلثة ايام من شهر الله تعالى

ولهذا دعا بذكر **الغدير** من سب عشرين يوما بعد يومه ليعلموا انهم لا يقبلون من بعده شيئا
 ولا يترسلون فيهم لئلا يمتد على قضاها في الحج والعمرة والزيارة فمجدد لها دعاء بذكر **الغدير**
الحادي عشر من قبل ان يصفوا الحسن والحسين لاجل انهم لم يسموا في يوم التوسل فيهما لئلا
 لا يخرج حسن ولها دعاء **الثاني عشر** من احرام التماس لغيره بها لئلا يخرج **الثالث**
 والتوسل فيهما للذين من المخافة حتى اذا انشأ سيف منكم الحج فاستمعوا لغيره
 ولها دعاء بذكر **جود الياقوت** كل شهر من شهر **الغدير** فيها ورد من دعائها عشرين
 في احوال الياقوت من الشهر الغديرية بالنسبة لاجل **اليوم الاول** قال الصادق
 خلق آدم فيه وهو يوم مبارك محمدا وطلب الحج والدخول على النبي صلى الله عليه وآله
 والوقوف في الصف والبيع والشراء في الغدير في يومه من هجرته يا فضل يا غياث يا
 ناصر يا مؤيد يا من لا اله الا هو في يومه من هجرته يا مبارك **اليوم الثاني** قال الصادق
 من آدم وهو يوم طيب لفرج الدنيا المنازل وكتب الله في يومه لطلب الحج والعمرة
 ومن مرض فيه اول الهام بصلته ويحدث آخر الموت فيكون صالحا في يومه في يومه

عمره **اليوم الثالث** قال يوم تشر في يومه آدم وحواء بسما وظهر لهما الجنة
 فاجل شفاك في صلح عمر من ذلك ولا يخرج من دارك ان امكنك وان غير من سبها
 والبيع والشراء وطلب الحج والعمرة لئلا يمتد على قضاها في الحج والعمرة والزيارة فمجدد لها دعاء بذكر **الغدير**
 في يومه من هجرته **اليوم الرابع** قال يوم صلح الخزرج الصديق والباقي **اليوم الخامس**
 واتخذوا المشية وكبر في السفر من غير خيف عليه القتل لصلح عليه الصديق
 ما قبل الموت فيكون صالحا مباركا عاش ومن هجرته في يومه لطلب الحج والعمرة
اليوم السادس قال يوم تشر في يومه من ولد قايما في يومه في قتل ابا وفي يومه في قتل ابا
 وهو اول من كفي الارض فله يوم بعد ولا يخرج من منزلك في يومه من هجرته في يومه
 قبل الهجرة ومن ولد في صلح **اليوم السابع** قال اليوم صلح الغدير **اليوم الثامن**
 والصديق من سفره في يومه لاجل ما كبره حبه لئلا يمتد على قضاها من منزل اواب
 ومن مرض فيه برز ومن ولد في صلح تربته وسلم من الله **اليوم التاسع** قال
 يوم صلح الجميع الامور من بدافيه الكثرة اكملها صفا ومن بدافيه الكثرة اكملها

حدثنا قتيبة بن سعيد عن ترقيته وسبع عليه رقة **اليوم الثامن** قال
 صالح لكل صفة من سبع او ثمانية من اصلها ثمانية عاوية ويكره في كونه
 والسفر والبر والرجوع لا كرب من ولد فيه صلوات الله ومن مرض لم يقدح الا
 ومن مضى فلم يرد الا بكسر الميم في غير **اليوم التاسع** قال يوم ضعف
 لكل امر ترينه فابدا فيه العسر والقرص والزرع وغيره من مراض غلبت
 فيه رزق مالا ولا راحة من مرضه في من مرضه ينقل من مضى فيه
 ولد فيه صفة ولادة وفي كل حال **اليوم العاشر** قال ولد فيه رزق من
 يكبر فيه من رزق ويصلح ببيع الشري او غيره لانه في توحيد الهام فيظهر
 ويتنقى المرض فيه ان يوصى في روايته صالح لكل صفة سوى الدخول على الكاهن
 من السكنا انه **اليوم الحادي عشر** قال ولد فيه صفة وصالح لاجل العسر
 والشري او غيره كصفة الدخول على الكاهن من مرضه وصح طاعنا من مرضه
 ان يرا من مضى فيه يركن ان يسلم من الذي طاع به غير انه لا يركن في غيره

من سلطان **اليوم الثاني عشر** قال يوم صالح العسر في فتح الكونيت ذكر الكونيت
 الوصل بين الكس والمرض فيه يركن ان يرا او المولد فيه يكون صالحا لانه يركن
 صالحا يركن فاعليه في يومه او يومه فانها تقضى **اليوم الثالث عشر** قال
 يوم خمس فائق فيه المناقرة والاعمال سلطان كل امر ولادة من فيه راسا وكاظم شعرا
 ومن مضى فيه امر سبب من مرض فيه اجد المولد فيه ذكر لانه يركن **اليوم الرابع عشر**
 قال يوم صالح الكل شي من الذي يكون غشا فاعله وهو يركن لانه يركن
 وهو ولا تقهر في كونه الجرح من مرضه انه من مرض فيه يرا وفي روايته من ولد
 عمر طيلة ويكون مشوقا لطالب العلم ويكثر ما له في مرضه **اليوم الخامس عشر** قال
 يوم صالح لكل الامر الامن اراد ان يقضى او يقضى من مرض فيه يرا
 مرضه في طفره المولد فيه يكون الشئ او خمس **اليوم السادس عشر** قال يوم
 الاصل في شري سوى الابنية ومنع الاستساق من سفره يركن من مرضه
 مسلم من مرضه يرا مولا المولد فيه يكون محبته نادان ولد قبل الرضا صلوات الله

[illegible]

وخته ایام کار و من اصادق من شهر الفارسیه لا یصلح لیسع الامور و ان یصلح
 شهر من شهر الفارسیه الرابع الثامن لیسع الفارسیه لیسع الفارسیه لیسع الفارسیه
 الفارسیه لیسع الفارسیه الفارسیه لیسع الفارسیه الفارسیه لیسع الفارسیه
 بقول جعفر صادق خلاصه ساداً ۱ زاده فاریا ممت روز مذکورم
 نخت از سیم بار پنج و پس از آن ۲ چور و نیز زده هم روز شازده نخت
 کز غریب سیم سبت و یک چوب چیت ۳ چوب و پنج و آن چوب سیم قوم
 بجز عباد که در مکن در این ایام ۴ اگر چه نیک بدست آید روزی شوم
 باند سبت سر روز انجینه افتاد ۵ در غم و حال کبر و نوموس
 و ایچا هم دوشتم سفر مکن زنها ۶ کز خوف ملک درین هر نفس نوم
 بروز با نرود هم پیش پادشاه ۷ اگر چه سبک دلش بر تو نرود چون
 کز نیز در این روز نایسند بود ۸ که خوف اهرام
 مکن جز از هم با کسر متناظر ۹ که در خدمت این روز صلح سده ام

جدول قیام و روزه در من ایام الفارسیه لیسع الفارسیه لیسع الفارسیه
 اری الاحد المبارک یوم سجد ۱ لغرس العود یصلح والبسنا
 و فی الاثنین للتعلیم امن ۲ و بالیکات یعرف والوفاء
 وان رمت احوال ته و لکشا ۳ فذاک الیوم امر ابق الدماء
 و قیت من المکاره والعنا ۴ ولذات الرجال مع النساء
 لا دراک الفوائد والعنا ۵ فقم الیوم یوم الاربعاء
 و فی یوم الخمیس طلاب رقی ۶ وان احببت ان تسقی دواء
 و یوم جمعه التزوچ فیه ۷ و یوم السبت ان سافرت
 و هذا الیوم لا یعمل الا ۸ نبی اوصی الانبیاء
یوم الاحد هو اول الایام و فیه یبدأ العمل الخلق و هو شمس کثیر لقا
 السلاسل و ارباب الدوله و فی الاثنا المشهوره منسوبه لایام الفارسیه
 یوم لغرس العود و یوم **یوم** یوم لغرس العود و یوم لغرس العود و یوم لغرس العود

چون فردوس است نه نیک نه بد **فصل در دانستن او پیرانا حضرت**
 نیک نه بد عوت هم میان انراست **و اندر کوه بود پوشتن این چار**
 هم کلاه و هم بنام هم هر پیر **و آنچه در بر دار آنرا نیز بخشدن**
جدول الايام ابتدا الامور في الاربعين للماروي عن النبي صلى الله عليه وسلم
 بدأ يوم الاربعاء الا قد تم في الاثنين ايوم حسن الماروي عن ابي بصير
 الاثنين فانه تيسر لطالبه يتعلم ان يتكبر به ربه لما قال بعض الصالحين
 لا تتعلم ان يتكبر به لغيره ان يتكبر به في كونه في كونه في طلب العلم فانه يست
 و بدان سباحت لا معنی بگونا و قال عیسی ایمن ان بچیل ابتدا و ده و نیم
 و در و اینده یوم السبع و الخمیس **جدول قطع الايام** قطع التوب يوم الاحد
 الغم الماروي عن النبي صلى الله عليه وسلم من قطع التوب يوم الاحد اضاء الغم لم يكن مباحا
 و في الاثنين مبارک الماروي عن عمر و في الثلاثاء روى الماروي في الائمة
 السابق من قطع التوب يوم الثلاثاء روى السارق و يعقوب و كبري و ذلك التوب

فمن عطف بربوبه يكسبه
 و من عطف لغيره
 و من عطف لغيره
 و من عطف لغيره
 و من عطف لغيره

جدول الايام و يوم الخميس مبارک الماروي عن عمر و في حديث ابن عباس
 التوب يوم الاربعاء روى الري لم يثبت له ثبوت و يكون في العيش و القل
 و من قطع يوم الخميس رزقه العلم في ذلك التوب يكون مكرما عند الناس و من
 قطع التوب يوم الجمعة طيل عمره و يزاد و و منه و في يوم السبت طيل عمره
 في ذيل الله ذكر سابقا و من قطع يوم السبت يكون مكرما و ادام الله
 في بدنه الا ان يهجر ب **جدول حلق الراس** الا طهر بالسنن
 من الايام الذي يحسن فيه حلق الراس يوم الجمعة لقول الصادق انه لا حلق
 كل حيلة من الايام التي يكره فيها الا طهر بالسنن يوم الاربعاء لقول النبي
 يعني للمرحل ان يتوب في النوبة يوم الاربعاء فان توب يوم الجمعة في سائر الايام
 و منها يوم الجمعة لقول الصادق من توب يوم الجمعة فاصاب البرص فلا يطهر الا
 و لقول النبي صلى الله عليه وسلم من توب في البرص و عده منها النوبة يوم الجمعة
قيامه في الايام و التوبة في الايام و التوبة في الايام و التوبة في الايام

فمن عطف بربوبه يكسبه
 و من عطف لغيره
 و من عطف لغيره
 و من عطف لغيره
 و من عطف لغيره

عن الصادق عليه السلام قيل له ان الله يستزل الرزق بشي من التعبد فيما بين
 الفجر لطلوع الشمس قال اجل ولكن انكرت بحرس ذلك هذا ان رتب يوم الفضا
 يوم الجمعة الماراه موسى بن بكر من ان قال قلت لابي الحسن ان اصحابنا يقولون
 ان هذا رتب عليهم الاطافير يوم الجمعة فقال سبحان الله هذا ان شئت يوم الجمعة
 شئت فسمي الايام فليعمل ان الراوي منهم انهم يقولون ان فعلها لا يرد
 اليوم فزده الايام موسى بن الايام في عدم الازمان وفي يوم الاربعاء الماني
 البرد لما روي عن من قص الظاهر يوم الاربعاء فبدا بالخصر الايمن وفي يوم
 الايسر كان لان من الرمد وفي يوم الخميس من اتمامه في الجمعة الماني من الفجر
 لما روي عنه من من قص الظاهر يوم الخميس ترك واحد اليوم الجمعة في رتبة
 وايضا في هذا اليوم الماني من الرمد لما روي عن ابي الحسن حين شكك من
 عيشة قال لا ادلك على شيء اذا فعلت لم تشكك عيشك فقال على
 خد من الطغارك فكل خميس قال ففعلت فلم تشكك عيشي وفي يوم السبت

الاحمد لما روي عن ابي الحسن من من قلم الفخار يوم السبت وقعة الكوفة
 وفي يوم الاحد يورث ذهاب البركة لما روي عنه من قلم الفخار يوم الاحد
 يذهب البركة وفي يوم الاثنين يورث حفظ لما روي عن ابي الحسن من
 الحديث ان آتفا وفي يوم الاثنين يعبر فظنا راي وفي يوم الثلاثاء
 السلاكت لما روي عنه في ذيل الذكر آتفا وفي يوم الثلاثاء اخاف السلاكت
 الاربعاء يورث سر الخلق لما روي عنه في ضمن الخبر المرقوم فيما بين يوم
 يعبر بين الخلق وفي يوم الخميس يورث خروج العلم من البدن لما روي عنه في
 الرواية المذكورة آتفا وفي يوم الخميس يخرج من الدار وفي يوم الجمعة زيادة العمر
 تحت الرواية السابقة وفي يوم الجمعة يورث العود للمال **جدول اعيان الحجارة**
 في يوم الخميس من لما روي عن الصادق ومن احتجتم آخر خميس من شهر ربيع
 الدار سلا وعنه ان الدار يجتمع في موضع الحجارة فاذا زالت الشمس تفرق
 فخذ سلكك من الحجارة قبل الزوال في يوم الاحد تنفع من كل داء المارة

الحجامة يوم الاحد شفاء من كل ارض في يوم الشنا يوافق سابع عشر اوجع
 او احد عشر من شفاء من داء السنته ولما روى عن النبي صلى الله عليه وسلم
 الشنا سبع عشرة اول عشرة واحد وعشرون كان ارتفاع الامنة في
 النصف الاول من الشهر روية بخلاف النصف للآخر فانها فيه محرومة لما
 عن النبي صلى الله عليه وسلم قال صلى الله عليه وسلم في اول الشهر لا يرمي النصف فكل
 داء وكله ولكن عليك بالحجامة من سبع عشرة لا الهلال ففي كل يوم شفاء
 وبركة وفي يوم غير الحجامة الاربعة السبت فنها البرص ولما روى عن النبي
 في ذيل الحديث السابق غير الحجامة الاربعة السبت فنها البرص ولما روى
 عنه من احتج يوم الاربعة فاشفا ومنه فلا يلزم الا انفسه واعلم ان النصف
 من الشهر مضار الاول بغير العروق الشنا يورث الشرا الثالث يضعف
 الرابع يورث الصرع الخامس يورث صفرة اللون السادس يورث عتة
 السابع يورث موه النجاء الثامن يورث الصرع التاسع يورث اوجع الاضلاع

الحكمة

الحجامة يورث الداء العظمي عشرة يورث خبط الدماغ العشرة يورث ضعف البصر
 الشنا يورث الفجر والملاحة الرابع عشر يورث الحكة والنفخ الخامس عشر يورث
 داء مناع يصف الشنا الحكة يورث الفجر والنفخ السادس عشر يورث
 البدر الثامن عشر يورث البدر التاسع عشر يورث وجع العين العشرون يورث
 الصدح الحاد والعشرون يزيد في نور القلب الشنا والعشرون يعوق القلب الشنا
 والعشرون يفرغ القلب الرابع والعشرون يرفع صفرة اللون الخامس والعشرون
 انحطاط من العشرون يخلص من المرض السابع والعشرون يورث
 الثامن والعشرون يعوق القلب التاسع والعشرون يخلص من المرض الثامن
 ليس حكم **جدد الشنا** يحسن المزاج من البيت في الصيف في يوم
 وفي الشنا في يوم الجمعة ولما روى عن الصادق ما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من البيت في الصيف خرج يوم الخميس اذا اراد ان يدخل فاستن من البرد
 ودخل يوم الجمعة وفي رواية عن ابن عباس ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يخرج اذا دخل

ليلة الجمعة اذا دخل الشا دخل ليلة الجمعة **يوم الجمعة** السبعون من شهر
 لما روى عن الصادق عليه السلام في يوم السبت فلان جبرائيل من جبرائيل الله
 لا يحضره لما روى عنه في قول الرضا عليه السلام في تصديق الصلوة يوم الجمعة
 فاشترى في الارض ما يتقوا من فضل الرضا قال الصلوة يوم الجمعة اشترى
 يوم السبت والسفر في يوم الجمعة روية في ليلة الجمعة لما روى عنه من شهر
 في يوم الجمعة ما داه ملكك لما روى عنه لما روى عنه لا بأس به في يوم الجمعة
 ليلة الجمعة في يوم الاربعاء الاخر من الشهر حسن لما روى انه كتب لبعض
 عن الخروج يوم الاربعاء لا يدور فكتب من خرج يوم الاربعاء لا يدور
 على اهل الطيرة وفي من كل آفة وفي بعض الروايات يدل على كراهة السفر
 الاربعاء والمراد يوم الاربعاء لا يدور واخر اربعاء يكون في شهر **يوم الجمعة**
الاكل الاكل ما بين العشاء والعشاء في يوم الجمعة لما روى عن شهر بن ربيعة
 شكوت لابي عبد الله ما بين من الادب والغم فقال لا تفعل في ولاك

بينها شيا فان فينا والبدن المصمت الله تعالى رزقهم بها كبره وحشا وكبر
 في ليلة الجمعة لما روى عن ابي الحسن في انبيا بعد القيمة فلا تدعوه بها
 في ترك العت خراب البدن لما روى عن ابي الحسن الرضا عليه السلام في ليلة الجمعة
 العت اذا تركت الرجل عت لم يزل يدعوه عليه في كل العت لما ان يصلي
 اجعلك الله في الجنة والعت الله كل الطمان في فلا يدع عن احدكم عت ولو عت
 من خير او بشرة من ما ومن الله الكرم في ان ياكل الرجل بالليل شيئا
 ادى للزوم والطيب للنعمة وفي ترك العت ليلة السبت والاحد والقيوم في
 في الاربعين يوما لما روى عن ابي عبد الله من ترك العت ليلة السبت الاحد
 ونسب قوته فلم يربح في الاربعين يوما واكل سبع عوجه عند النوم يقلل الدنيا
 لما روى عن الصادق من من اكل سبع تمرات عوجه عند ما قبلت بالليل اشرب
 واكل احد عشر تمرين في ليلة حواف الصبح دافع اللام من لما روى عن ابي عبد الله
 من اصبح باصبعه من ربيعة حجر المريض الامر من الموت واكل راحة في

اجمعوا في القلب اربعين صباحا لما روي عن ابي الحسن ع من اكل ما نزل يوم
 على الرقي نور قلبه اربعين صباحا فان اكل ما نزل في ثمانين يوما
 ثلثا فانه يحترق من يوم وطرد منه وموسر الشيطان من طرد منه
 الشيطان لم يصل الرمن لم يصل له اذ دخل الجنة واكمل الحسن في ريس كل
 لما روي عن الصادق ع انهم الملقبة الحسن يعذب الغم ويطلب الحكمة في الطعام
 ويصبر من عند اكله اس الشهر او تلك ان لا تروا حجة فيه **جديد النعم**
 النعم على سبعة انواع يوم الغفلة يوم في مجلس الذكر وروى في صلاة في وقت
 وروى للفتنة في وقت الصبح وروى العقوبة بعد صلوة العجر وروى الراحة
 وقت القيلولة وروى الرخصة بعد صلوة العشاء وروى الحسنة في ليلة الجمعة
 ما بين طلوع الفجر وطلوع الشمس منوم لما روي عن الصادق ع في قول الله عز وجل
 فاعلموا انما قال الله انكم تعلمون اني آدم ما بين طلوع الفجر وطلوع الشمس
 فمن نام بينا نام من رزقه والنوم بعد العصر من لما روي عن النبي ص من نام

العصر فاحسن عقله فلا يلوس الا نفسه **تكملة في ادوات التقوى** وان نام
 في ذلك حديث عن اهل البيت عليهم السلام **يوم الله** جسد من الصبح لا يظهر
 ثم من العصر لا يظهر **يوم الله** جسد من طلوع الفجر وطلوع الشمس ثم من
 الظهر من العصر لا عت **الافرة يوم الله** جسد من الفجر لا يظهر ثم من
 عت **الافرة يوم الله** جسد لا يظهر ثم من العصر لا عت **الافرة يوم الله**
 جسد لا يظهر الشمس ثم من الظهر لا عت **الافرة يوم الله** جسد من طلوع
 لا يظهر الشمس ثم من الزوال لا يظهر **يوم الله** جسد لا يظهر ثم من الزوال
 لا يظهر **الضحية** ما ورد في احوال المواج بالنسبة لا الايام والاشياء
 روي عن سعيد الخدري عن النبي ص وصايا كثيرة واضاحج في ادوات التقوى
 لعبد بن ابي طالب ونحن نذكر بعض المنسوبة للاوقات والايام دون الذي
 لا دخل للمرام فيها من عمدة وردية ومنها ايام رزية ومنها ايام الحنة
 وردية فمن اشياء الحنة عند الزوال يوم الخميس لقوله ص في حديثه لعبد

يا علي ان جاستها يوم الخميس عند كيد السماء فقتل بكما ولدان شيطان لا يجي
 يشيب يكون خميا ويزداد الرقة في الدين والدنيا ومنها بعد العصر يوم الجمعة لقوله
 لعلي ان جاستها يوم الجمعة عند كيد السماء فقتل بكما ولدان يكون مودة كما شورا
 ومنها بعد العشاء الاخرة من ليلة الجمعة لقوله في وصية لعلي ان جاستها في ليلة
 يومئذ الاخرة فان رجعي ان يكون له ولد من اللبالب منهم ومن سائر الزرية
 ما بعد الظهر لقوله النبي في وصية لعلي يا علي لا تجامع مع امرأته بعد الظهر
 ان قضى بكما ولد في ذلك الوقت يكون احوال الشيطان يفرح بالجل ومنها ما
 من الليل لقوله في وصية لعلي يا علي لا تجامع مع امرأته من الليل فان قضى بكما
 لا تؤمن ان يكون مغاضرا مؤثرا للذي على الاخرة فحفظ وصية النبي في ذلك فحفظها
 ومنها ما في الحار عند نصف النهار قال الباقر حين بلغه ان رجلا تزوج من حارة
 عند نصف النهار قال اراهم انهم كانوا نورا ومنها من طلوع الفجر لا طلوع الشمس
 معيشة لا معيشة لعلي الباقر حين سئل ايكه يملك في وقت وان كان

عائذ

قال نعم من طلوع الفجر لا طلوع الشمس من معيشة لا معيشة لعلي الباقر
 اصفر الشمس وقت طلوعها لعلي الباقر يكره الجندية حين تصفر الشمس
 وهي صفراء ومن الايام الردية اول الشهر ووسطه واخره لعلي الباقر في وقت
 لعلي يا علي لا تجامع امرأته في اول الشهر ووسطه واخره فان الجنون والجنام
 والبرص والجنبل يمرض اليها ولا ولد في معناه حديث عن الصادق واما
 النصف من شعبا لقوله في وصية لعلي يا علي لا تجامع امرأته في النصف
 من شعبا فان قضى بكما ولد يكون شواذ شامة ومنها يوم الجمعة في آخر الليل
 وليس في الحاق وهو الزمان الذي يكون الغرضية في آخر وصية من البروج
 النبي في وصية لعلي يا علي لا تجامع امرأته في آخر وصية من الشراذم في يومها
 فان قضى بكما ولد يكون عشا راوونا لا يولد ويكون امك قوم من النساء
 على يد لعلي الباقر من تزوج في حاق الشهر فليس له ولد لعلي
 عن الباقر عليه السلام انه امر في الجماعة ومنها يوم السبت لعلي الباقر

سئل ايكه اجماع في وقت وان كان من حلال قال نعم الذي تكلمت
 ومنها اليوم التي تبين فيها البرج الوداء الحمر البصر والفرز لعلنا انما
 حين سئل ايكه اجماع في وقت وان كان من حلال قال نعم الذي تكلمت
 البرج الوداء الحمر البصر واليوم التي تكون فيها الفرز لعلنا انما
 الذي يكون فيه الفرز العقب لعلنا الصادق من مسافر او تروى
 في العقب لم يري الحسن من الايام المحودة ليل الشنا لعلنا النبي
 لعلنا ما على ان جاعت اهلك في ليل الشنا نفعي بليحا ولفا فانه
 الشهادة بعد شهادته ان لا اله الا الله وان محمدا رسوله ولا يعذب
 ويكون طيب النكحة من الغرم حليم القلب سخي اليد واللسان من الكذب
 والبهتان ومنها ليل الحجة لعلنا من وصية لعلنا ما على وان جاعتها
 وكان بينهما دار فانه يكون خطيبا قرا لا فقيها ومنها اول ليلة من شهر رمضان
 لعلنا ليرى المؤمن ان يحب للرجل ان ياتيه اهل في اهل البيت من شهر رمضان

الايام

الايام الردية ليل الاشي لعلنا الذي من وصية لعلنا ما على اجماع امر ليل
 الاشي فان كان نفعي بليحا ولا يكون ليلته اصباح ومنها ليل الاربعاء لعلنا
 الصادق لم يزل للرجل ان يدخل بامر ليل الاربعاء ومنها ليل الحجة
 لعلنا الباقى من حين سئل ايكه اجماع في وقت وان كان من حلال قال
 في ليل خيف فيها القمر فيها من شكوة النبوة في امر رجل
 النور الايام المحودة وفي دعوات لها تعلق بهذا الطلبين يعقوب
 باي منس ان قال قلت لابي الحسن علي بن محمد العسكري ما يسيدي قد روي
 الى اختياره الايام من الصادق ما حدثني به الحسن بن عبد الله بن مطهر
 عن محمد بن سليمان الديلمي عن ابيه عن الصادق في كل شهر فاعرض عليك
 افضل فلما عرضت عليه وصحة قلت لبيدي في اكثر هذه الايام فواعظ
 لما ذكرتها من النسخ الناجزة فيها فرما يدعونه الضرورة فلا توجد
 فيها فقال لبي عي سهل ان شيئا بولانا عصمة لرسولنا بها فخرج

٤٠

القاهرة وسببا للبداء الغائبة بين سبب ذي الابدان المحسن والكل
 من محاذهم بولايتهن لما فتق بالبرز وجل واضع في الولاء لانكنا الطاهر
 ونوحي حيث شئت والقدر ما شئت ما يرسل اذا احببت وقلت ثانيا فقلت
 من محاذك وآمن من محاذك فالارزوت التوجه في يوم قد صعدت فيه
 فقدم انا ثم توجهت لعمدة الامم من والاهم والاكبر من ووزرة القدر
 من اضر آل ثم قال نعم بكت الوصول الصالح وبقدرتك ليطول الطاهر
 لكل ذي حول لا بكت ولا قوة مما زهدا وقوة الامك وتوكلت من غفلتك
 من برتك محرماتك وعزتك وعلامة عليهم فصل عليهم الكف في شراكم
 وخره وارزقني خبره وعينه وفتنه في متفرقات بحسن الحافيه وبلغ الجيرة الظفر
 بالاميرة وكفاية الطائفة الغوية وكل ذي قدرة لا على اذنه حتى يكون في حجة
 وعصية من كل بلد ونقمة وابدلي من الخاف فيه منا ومن العوايق في سائر
 لا يصعد صا ومن المراء ولا يكل بطرق من اذني العباد ما نك على كل شيء

والامور ايكات تغير ما بين ليس كشيء من امور السج العبير روعه من طيب
 ان كان بيني وبين رجل قديمة ارض كان الرجل يوحى لي من الله فيخرج ارض
 في سنة النورس فاسمنا فخرج لك في القسرين قلت لا احد لك بحيث حدثني
 قال قل لولا ان من يره ان يفتح كس في يدي ففتح يوره لصد قد يفتح عن لي
 قلت واذا افتتح يورج لصد قد فخر لك عن علم النجوم روعه من طيب
 كسبت النظرة النجوم واعرفها واعرف الطاهر في خطي من ذلك شيء ففكرت لا
 منسى برب جيفه فقال اذا وقع في نفسك شيء فصدق بما اول كسب ثم امض فان
 عود جيل يدين عنك البلاد اعلم ما ورد في انك من الكسوف من الائمة عليهم السلام
 غير ما يقول النجوم فانهم يقولون العلاء بها المولود التي هي تهتت احوالها
 عن علي بن الحسين قال ان من الاوتج التي قدما الرئاس ما يحيا حجون
 الذي خاض ارضه من قبل السماء والارض قال ان الرقة قد رويها في الشمس
 والنجوم والكلوك قد رويها في تلك كل على الهلك ثم كل بالهلك ملكا ومعه بعون الف

كلمة

فهم يرون الفلك فاذا دارده دارت الشمس والقمر والنجوم والكواكب مع فلك
 في مسايرها التي قد راها من قبل فيها ليرجوا وليست بها فاذا كثرت ونور البياض
 وداروا الربا ركبت وتسم ان يستعينهم من آيات امر الملك الموكل بالفلك ان
 الفلك الذي عليه جبال الشمس والقمر والنجوم والكواكب في الفلك او في السبعين
 الفلك كان يزلوه من مجاريه قال في زلزله فمخير الشمس في ذلك المجرى الذي
 في الفلك قال في طمس من مائة وتغير لونها فاذا اراد ان يعظم الآلة طمس
 في البحر على ان يرب ان يوقف فلكه بالآلة قال في ذلك عن الفلك الشمس قال
 وكذلك يفضل بالقر فاذا اراد ان يغيرها او يبدلها لاجل بها امر الملك الموكل
 بالفلك ان يبدل الفلك لاجل فمخر الفلك في جبال الشمس فمخرها قال في
 الله يري كذا قال في القمر مثل ذلك ثم قال على ان يمسح على وجهه الامام لا يفتح
 لها ولا يرب بها تيس الا تيس الامام كان شيعتنا فاذا كان كذلك فمخرها
 لا ادرى من قبل ثم ارجعوا اليه ثم انما يمسح على وجهه الامام فمخرها لا يفتح
 ولا يمسح على وجهه الامام فمخرها لا يفتح
 حسن ابن سبيح

فهم يرون الفلك فاذا دارده دارت الشمس والقمر والنجوم والكواكب مع فلك
 في مسايرها التي قد راها من قبل فيها ليرجوا وليست بها فاذا كثرت ونور البياض
 وداروا الربا ركبت وتسم ان يستعينهم من آيات امر الملك الموكل بالفلك ان
 الفلك الذي عليه جبال الشمس والقمر والنجوم والكواكب في الفلك او في السبعين
 الفلك كان يزلوه من مجاريه قال في زلزله فمخير الشمس في ذلك المجرى الذي
 في الفلك قال في طمس من مائة وتغير لونها فاذا اراد ان يعظم الآلة طمس
 في البحر على ان يرب ان يوقف فلكه بالآلة قال في ذلك عن الفلك الشمس قال
 وكذلك يفضل بالقر فاذا اراد ان يغيرها او يبدلها لاجل بها امر الملك الموكل
 بالفلك ان يبدل الفلك لاجل فمخر الفلك في جبال الشمس فمخرها قال في
 الله يري كذا قال في القمر مثل ذلك ثم قال على ان يمسح على وجهه الامام لا يفتح
 لها ولا يرب بها تيس الا تيس الامام كان شيعتنا فاذا كان كذلك فمخرها
 لا ادرى من قبل ثم ارجعوا اليه ثم انما يمسح على وجهه الامام فمخرها لا يفتح
 ولا يمسح على وجهه الامام فمخرها لا يفتح
 حسن ابن سبيح

پس بماند و در روزهای مابقی سحر بود و هر سحر که در آن روزها می کرد
 و بهر حال با چوبال کرد و دیگر که بهر سحر که در آن روزها می کرد و در اول
 فردا در روزی که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 انتقال کرد و بهر حال با چوبال کرد و دیگر که بهر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 حرکت می کند و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 و نام اینها را چهار تا پنج بر حسب دست است آنجا که نوشته اند **فصل ششم**
 در ستاره های مختلفه که در هر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 بر یکدیگر می کشند و در هر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 اینها را که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 زیرا که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 و قوه اینها را که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد

و در هر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 و در هر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 و در هر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد
 و در هر سحر که در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد و در آن روزها می کرد

[illegible][illegible]

جدول در طبین		تاریخ	
روز	ماه	روز	ماه
۱	۱۰	۱	۱۰
۲	۱۱	۲	۱۱
۳	۱۲	۳	۱۲
۴	۱۳	۴	۱۳
۵	۱۴	۵	۱۴
۶	۱۵	۶	۱۵
۷	۱۶	۷	۱۶
۸	۱۷	۸	۱۷
۹	۱۸	۹	۱۸
۱۰	۱۹	۱۰	۱۹
۱۱	۲۰	۱۱	۲۰
۱۲	۲۱	۱۲	۲۱
۱۳	۲۲	۱۳	۲۲
۱۴	۲۳	۱۴	۲۳
۱۵	۲۴	۱۵	۲۴
۱۶	۲۵	۱۶	۲۵
۱۷	۲۶	۱۷	۲۶
۱۸	۲۷	۱۸	۲۷
۱۹	۲۸	۱۹	۲۸
۲۰	۲۹	۲۰	۲۹
۲۱	۳۰	۲۱	۳۰
۲۲	۳۱	۲۲	۳۱
۲۳	۱	۲۳	۱
۲۴	۲	۲۴	۲
۲۵	۳	۲۵	۳
۲۶	۴	۲۶	۴
۲۷	۵	۲۷	۵
۲۸	۶	۲۸	۶
۲۹	۷	۲۹	۷
۳۰	۸	۳۰	۸
۳۱	۹	۳۱	۹

و همچنین در هر جزا قسم اولی که در این کتاب است و در هر جزا

و در این کتاب نور معجزه و در این کتاب البصیر جزای غیر عطا رود و همچنین در این کتاب

نام شود یعنی قسم اول نور حبیب علی الغفرل و قسم دوم و صلب اول و قسم

شهره را صاحب است و چهارم مرید صاحب عصر و هم چنین تا بقدر

تَرْقُبُ لَدُنَّكُمْ أَيَكُفُّ عَنْكُمْ أَنْ تَكُونَ كَمَا كُنْتُمْ

تسم اول و دوم منشأه فی بعضی از نژاد و هم از سید و هم از عبد نصر و ابو مسلم

نیز بود که در حبس است و اینرا نه بهر خوشه و نه دل نیست که نمره نیست

[illegible]

و همچنین بر هر چه ابد و از ده قسم کنند بر قدر و صیغه و ضم اسم اول اینها

او هم را به حسب بزرگ و کوچک و اولی و اخیر نیز ترتیب نام ام را به حسب بزرگ و کوچک و اولی و اخیر

و این تقسیم را شش مشرب بنویسند و جدول این است که نوشته می شود

[illegible]

۱	موسی	عظا	۱۰	ابره	سیرا	رعل	رعل	سیرا
۲	عظا	۱۰	ابره	سیرا	رعل	رعل	سیرا	سیرا
۳	موسی	سیرا	رعل	سیرا	سیرا	سیرا	سیرا	سیرا

[illegible]

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

و چون که بر سر درویش و چندی از فقیران از آن مرغ قطع کرد و به ایشان داد

دقیق مقدار آن را من بجمع بود و در آنجا نیز که بعد از او بود تا آنجا

اندر هر یک از اینها که در این کتاب مذکور است و هر یک از آنها را که در این کتاب مذکور است

حقیر بهر آنکه در کتب مذکور است که این کتاب در دسترس است

گویند بر این طریقی که هر چه در قیود آن است از آن بیرون نیست و نه بعد از آنست

نور و جزا و ملان و سهند و یکدیگر را از راه انفرادی و بهر چه قدر است

جلالت الهی شود و هر قیود و ازاره قیود را بخلد از هر چه بنده است و از هر چه بارید است

پس از آنکه عذر از کرب و دردت و جد و جوارفتی بنده بر این پیشانی صبر است

[illegible]

فصل پنجم در ادب آفتاب و پنج ستاره مخبر و حنیف ضارین بن سراج اوجیه

بودند و عطار که در این مضمون بود و در این مضمون بود و در این مضمون بود

و اینست اوج نظر در هم دیدن تو هست و اوج نظر در هم دیدن تو هست

در مقدمه و اوج آفتاب در بیت ششم از اوج زنده و بچشم دیده

واجب علی رواد اهل بیت و این زوج بحکم ملک هرست در کبزی مختلف

اما در وقت اجتماع استقبال بود و تخفیف وقت مراجعت آید بوجه

[illegible]

۱۰ افراسیاب
۹ رستم
۸ داریوش
۷ کوروس
۶ اسکندر
۵ قسطنطین
۴ بیزانس
۳ یزدگرد
۲ شاپور
۱ خسرو

فصل پنجم
در بیان سبب جهاد باشند و میزان عقرب قوس بر وجه غرضینه و دیگر
و در بیان جهاد شایسته و بهر چه از اهل فضل استغنی نمایند و آل احمد و غیره
و میزان عقرب و بهر چه از انماست غرضینه و آن نذر آمده و غیره

دبرها کفر ضرر را نجات بخشین خوانند و آن حمزه را سنبله و قوس و حوت است

بها در کتب است و یاد و بر جا خریف در میان جنود و مستغفران و مصطفیان

و نور مونس است و لیل و هم غنایی تا بجز و هر یک از بروج را از اجزای متعلق بنظر

معلق بهت در مرارة و در طوب و در دوت و در کرب آنها و در جابر

معوج الطلوع عند وبرها بر خريف قباستان مستقيم الطلوع وهم والذين

زن شوهر می شکست قمر همچو سرباز ز کرده حلقه زد
 تا کند حلقه فلک را بیاورد کوش هندوی پیر کیوان را
 مشتری دان همه سعادت او اثری از شب ولادت او
 خنجر آهسته روز و شب بهر که حسودش کجا کن و کجا
 نادر او شکری بخوردی سال که برزکست و بخت خیال
 رفعت انسان پایدان زن سبب دان که هست آینه
 هر زمان بالباس بیرون بدو روید بدو روید
 هست با عقل بیرون بخت جو بر فروید بارش این همه خوا
 اخترا و تمام میون باد دان اعدا همیشه را و در باد
 من کجا بودم او باشم که چه اندر سخن که باشم
 زسد در مدح او سختم چون مقررم سخن خود چه کنم
 از فضولی کنی بر چه ملامت خامه بر نظم مدخل آغا نام

کمال

دست در دل منظم بخون در موقت نفی

اول از هیئت ظلمت کویم پس احکام اختران یونیم
 آفرینند بر تو مملکت دان که نه آفرید چرخ مملکت
 بر یکی ماه و بر دهم تیر است باز ناهید بر صیم میر است
 شمس بر چرخ چارم است که همچو بر چرخ بخیم بهرام
 ششمین چرخ مشتری را دان هفتین است منزل کیوان
 باز هشتم که ثابت است بر اوست زبر او نم که جمله در اوست
 نهمین چرخ در کشید چهرت که در شش چرخا بکش اوست
 او هم کرد و نیا سنا بد چرخ و اختر بکشت او شاید

در عدد اعداد

عدد در چرخا چو شد معلوم بشمار بد این وجه و نحو
 حکمای این حکم رصد اعتوان را که خنجر اند عدد

انزل صفی الدین نشان **۴** بان خواجه جیم **۵** انزل

چند اسد دل دان **۴** دلمیزان خاد و خربزه

قوس طاق نشان جدی ها **۴** دلو یا الف باقی ماه

دارم

چون بدانی از بویج **۴** بقم اختان بیاید **۴** م

اخری نام هر **۴** اختر **۴** بدانی می کانی بدقت

چون از شمس و مین در دقت **۴** بوجی می مناسب بچ دکی

باید

بنجامین و طیار **۴** مان **۴** ناخدا مان همیشه ضایع

حالت انشی و شیبی دکان **۴** نایجاکی بعدی و هون ها

طبع جز اول و دبلد هوا **۴** مان و خورشید و عتق با

درین

سید

پس بدان تو بویج هر کس **۴** نری و هادکی در دنی صیب

نعل آن کی بدانی سخن **۴** معنی و سر و فک و غن و ک

منقش بر کتی است نین دنی **۴** حد و تون دکنم و دنی

بان فلام غنی و قوشی **۴** کرم و فک از طبیعتش طلی

شمس هم کرم و فک در دنی **۴** غنی و طبع و سعد نظر

سرمه و است سر دقت **۴** نین مساند و باید و شمع

نویز و هر شماره کا میوز **۴** انطباع و انزو **۴** خیزد

مانند نامش از اختان **۴** است **۴** سعد و هادکی و سر و دقت

درین

شرف افتاب مان عمل **۴** فی مدد شرف شناس عمل

معدن را شرف و د **۴** میوز **۴** شرف و شمسیت در دکان

باید انجلی هم شرف بقم **۴** چو انعت و هون **۴** بدنام

نری سر و کرم

نند تر کرم

نخس کرم و کرم

نور کرم و کرم

نور کرم و کرم

نور کرم و کرم

نور کرم و کرم

نیز از سلف است پست شرف هم چنین آمد این باز سلف
شرف را سلف خاسته یواست ذنب از کان شرف کیست

در شرف

شرف شمس و قمر در جهت یاد آید این که مایه در جهت

شرف و هر هفت باشد و یست راند لکسی کند و صاب و یست

شرف و یواست در جهت است سدر در شرف و یست

در جهات ستاره کیوان در شرف و یست و هفت

دان و یست یا نه است چهار دان هم در جهت و هفت

شرف را سدر در جهت است پس ذنب نیز چنین باشد

در شرف

در شرف است و یست در مقابل بد و یست

در شرف است و یست در جهت است ان و یست در جهت است

جاء و یست چون بد و یست اند و یست و یست

باز و یست و یست و یست و یست و یست

و یست و یست و یست و یست و یست

و یست و یست و یست و یست و یست

در شرف

و یست و یست و یست و یست و یست

و یست و یست و یست و یست و یست

در شرف

و یست و یست و یست و یست و یست

و یست و یست و یست و یست و یست

و یست و یست و یست و یست و یست

در شرف

کافی سب رفته باشد و نیست که با سب حکیم از حکمت

دانده که کوکی گزاف است هر که دو مین ساعت ساعت

و نیم و همین شش اساس پس هر کوی جهت جلدی

در بیان شش های

هر ملک که طبع دارد ناسی و شش دان هست یک او

و آنکه شش شش است دیگر نریا یاد که این سخن که هست

باز شش که بر خلاف قیاس است ندرت شش دان نعل شریک شش

در بیان شش های

دان و کس که طبع است نریا ندرت و این سخن که شش دان

باز و شش هست و بی نریا شش دان نکره خوش شش

هست که از رفته شش شریک نام این که خوانند نام این که خوانند

در بیان شش های

و آنکه با شش طبعی از نریا دین و در شش نعل بود و این

در بیان شش های

نریا شش معلوم این با نریا هر دو شش بود این با نریا

در بیان شش های

و آنکه طبعی مناسبت با نریا ندرت و این سخن که شش دان

و کس که از نریا نریا نریا شش دان نریا نریا

هست شش نریا شش شریک نریا این با نریا نریا

در بیان شش های

شش دان نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا

نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا

در بیان شش های

نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا

نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا نریا

در بیان شش های

در وصف طالع

طالع آن بوج باشد ای شفق که بر اینده باشد از مشرق
 که نایب زعماد آن حکما طالع آن فتنه در احکام
 او این خاتون و جوان است حکم از هر حکم اسرار است
 در میان طالع است خاتون طالع سیم آمد بر این دلال
 چهارمین خاتون ملک صنعت که فرزند بچین و طرب
 ششمین خاتون رخ و بدو طالع خاتون هفتمین زن و اسبان
 مرد در هفتمین و غوث و غل در نهم خاتون علم و دین و منفی
 غلام دولت از دهم جویند چون خاتون اندوه و یکی کویت
 خاتون دستان و امید است و دوازدهمین صبری و شهن
 چون از این بگذری بود و در حکم این بوسه و دان و غلام

در وصف کواکب

فرج تبو بوج طالع دان و دین و ثنائی و منبع صانع دان

ثابت آمد و وصف چهارده کی غریبه و درو کاوشی شمر

در وصف کواکب

قوس و غنای و خوشه و ماهی و صف ایشان اگر زمین خواج
 کویم این هست بومن عین که جویند این چهارده و جدین

در وصف طالع

مشرق انداز بوج بدن و بوی و از شهر و بیان مکان

در وصف کواکب

و نگه شان خلوت مغرب و خاتون بوج و در دلیق و بند

در وصف کواکب

و نگه دارند از شمال است سلطان ماه و عقرب

در وصف کواکب

نور با سنبله و جلی بجم که خوانند از جنوب علم

فرد ماه ثالث از طالع : و از خود پدید نیفتد ناسخ

نهر در چینی بود بد نام : و در خانه سلطنت هم

خانه بازده است سعد اجل : در ده و در چرخ رسد بنحل

در سحر و کهن

اگره مقابل فرست : شنبه و پنج هفتین و در است

فلک و در چرخ قیاس بود : تا شود در یوسف اسان کار

در سحر و کهن و در چرخ

ای مبادت جان نماید بود : بنوازه اهل مصر حد و د

مستور که نماید من جستا : از چرخ بدان که سلطنت است

سلطنت در چرخ بنو نهر و در چرخ : هفت و یک نصیب و توانست

بچه و یک نصیب چهل م : و در چرخ بنو نهر و در چرخ

انوار

باز از انوار حد و نهر و در چرخ : آمد و در چرخ بنو نهر

هفت از انوار حد و در چرخ : هفت و پنج و در چرخ

سد در چرخ بنو نهر و در چرخ : دل و در چرخ بنو نهر

انوار

تولد سلطنت و در چرخ بنو نهر : هفت و پنج و در چرخ

نهر و در چرخ بنو نهر و در چرخ : حد و در چرخ بنو نهر

حد و در چرخ بنو نهر و در چرخ : حد و در چرخ بنو نهر

انوار

حد و در چرخ بنو نهر و در چرخ : حد و در چرخ بنو نهر

باز از سلطنت حد و نهر و در چرخ : هفت و در چرخ بنو نهر

نهر و در چرخ بنو نهر و در چرخ : باز از سلطنت حد و نهر

انوار

فوج ماه ثالث از طالع و آن خورشید نیک ناست
 نه در پنجین بودید نام و در چنانچه ششم به نام
 خاتمه یافته است بعد اهل و در دهه مد فوج رسد فوج

در پنجین

اندک مقابل فوجت و پنجین فوج حقیقی و در است
 جلد و او هم قیاسی بود و تا شود و یونسف اسان کار

در روز دوشنبه که در میان اهل مصر است

ای مبارک جان ما به جد و بنوا اهل مصر که حدود
 مشهور که ما به فی جنت و از اهل جلد بران که شش و چرت
 شش و پنج بنو نه و در یونسف و هفت دیگر نصیب تیر است
 پنج دیگر نصیب بهرام و در اهل چنین سناس مدام

المر

باز از اهل حق نه و در چهار و اهل حق بنو شش و شصت
 هفت از اهل بنو حق سحاب و هفت و پنج و هفت و هفت و هفت
 سده و پنج و پنج و هفت است و در دانا همیشه تا که ماست

المر

بنو شش و پنج و پنج و هفت و هفت و هفت و هفت
 نه و در کندی شطاط می آید و در اهل بنو پنج و پنج و پنج
 حله و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت

المر

حله و پنج و پنج و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت
 باز از اهل بنو نه و در شش و هفت و هفت و هفت و هفت
 بنو نه و در پنج و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت

المر

باز بر چسب زدن بر اسد **۴** و آنکه بر شعلی خورج باشد و
 حد تا میل پنج دن **۵** و حل **۶** هفت و دیگر هفت و آنکه
 شعلی بکوبد و بر آمد **۷** نیز بکوبد و بر آمد **۸**

الاستی

نیز با حد زدن هفت **۹** و نه روز و پنج نیم هفت
 منقح بر کتخ اما است **۱۰** حد ازین بر جی همان چاه
 باز منقح را بر او بنویس **۱۱** و آنکه ماند بود چهل را بنویس

الیز

حد بر جی که خالین میزد **۱۲** شعلی در جی بار و آخر کوان
 بنویس و آن هفت دن هم اند **۱۳** منقح بر یک در جی کم اند
 پنج و ده حد نه روز بدنام **۱۴** و دیگر نصیحه بهرام

الغری

از هزار

باز بهرام را غنایند خویش **۱۵** حد بدان اند و پنج در جی
 حد تا هیل **۱۶** و حد تا شاعر **۱۷** بعد از آن حد بنویس و آن چاه
 چون سو پنج منقح با حد **۱۸** شعلی در جی از اسد نه روز

الغری

منقح با حد از همان در شعلی **۱۹** پنج در جی از اسد و شعلی
 بنویس با چهار و پنج حد در جی **۲۰** چاه از آن است چاه بطل

الغری

از بر جی که حدی و در جی **۲۱** هفت بر چسب از حد است
 از هر دو هفت منقح با حد **۲۲** چاه بنویس از آن در جی شاعر

الغری

نیز با حد نه روز و نیم هفت **۲۳** نه روز و نیم در جی کم است
 منقح است هفت و نیم **۲۴** حد بر پنج و دیگر کبر

انقل این قوای عاقل به یکدیگر در دلتان حاصل

الموت

دنبال این حق و نه منشا حد و جسدی بهار منو معنی

سرد و به حد قریب از دین باز چو نام زنده آمدن

پس مددی که نصیب زحل است که بد لقا درین انداخته است

در جرم کرم

چند حد و دین خود معلوم باد که این در دمی دجوه خوم

دانه که هر برج را کنی فقیه به دست تو مردم حکیم

ده درج هر یک از این اقسام پس حکمت دجوه کو درین نام

داد هر چه در بیک اخلاق من چه بیک بیک ما که بشم

حد

مجدد و به از دل شمس و چرخ دانه خورشید و چرخ پندار

مذکر

بدان از این جور که شوق از تو پیدا به به تو در تمام آن نا هید

نشد

بدان از این قریب پس ماهت هر حدی اصل غنی هر ایت

چون

مجدد و به چمن درین پیکر آن با این بیلیم و به از این خورشید

سود

نعم در اول آمد سلطان به از این و به چنان ماه بدان

بهد

هست خانه خود را از احکام زحل و عطارد و به پس بفرام

شبه

شمس را به چرخ خورشید تو آمد بدان از این و به با تو این آمدن

میزان

وقت باید که تا سوار شوی **ج** و طالب کار اختیار شوی
 اول از بوی منقلب ص **ج** **ب** پس بوی منقلب ادجی
 سبک دار که بدستی است **ن** در خود از هفتوی بود هفت
ک
 ابتدای کتابت از هر **ب** **ج** **ب** چو کنی اختیار هست صواب
 ماه در بوی منقلب **ب** **ب** در بوی است متصل شاید
 صاب که تا مسود حضرت **ن** **ن** تا از کتاب باید من
 در بوی و سبک **ل** **ل** سوزی بوی باید شوی دیدار
 در بوی و سبک **ن** **ن** سبک باشد و نظر سوزی کیوان
 در بوی و سبک **ن** **ن** نظر سوزی بوی بوی ندهند
 در بوی و سبک **ن** **ن** تا با سوزی بوی منقلب
 و بوی منقلب **ن** **ن** هفت تالیف باید و سبک

نسخه

دینخواهی که ادبی و تصدیق **ن** **ن** انقباض حد کن و حق سبک

ب

انقباض انقباض **ج** **ج** **ج** که بود در بوی خاکی من
 هر بوی ستاره نظر است **ن** **ن** که بود در بوی خاکی معقول

ب

در بوی ضایع هفت **ن** **ن** بوی خاکی طلب قرابای
 نظر از یکویک مسعود **ن** **ن** تا سعادون بود در بوی و سبک

ب

در درختان شافی اند **ن** **ن** بنایم دهمی تو را چه چرخ
 ماه باید در بوی ثابت **ن** **ن** که بوی سعادون بهاه نظر

ب

درست رای انداخته را **۱** بیکری اختیار ساعت به
 بطلان ماه را بخانه خالو **۲** در میان بودن باشد پاک

تیم

در چشم می بوی خسی نهان **۱** اندر این اختیار بد می شود
 بیای مدد در بوی بوی **۲** در میان بقوس و سبیل روی
 سلطان مدد و سستی نکات **۳** هر دو آن خوش که گویا

مسلم

مدد در میان بوی **۱** اختیار می بود حیات
 در میان باشد از پای **۲** اندان دم بخاسته آبی
 در میان سوز و زخم می داند **۳** در نظر باشد می سوی بوی
 در میان بوی بد در میان **۴** در میان بوی بوی بوی

سفر

درست میان خری بودن **۱** ماه در میان باشد
 مدد در میان بوی **۲** نظر در میان باشد

برده

در میان بوی **۱** تاکد در میان باشد
 بقوس باشد **۲** خسی از دو در میان

نقد

در میان بوی **۱** اختیاری بود در میان
 ناظر در میان بوی **۲** تاکد در میان باشد
 هر دو در میان بوی **۳** نظر در میان

سفر

در میان بوی **۱** ماه در میان باشد
 در میان بوی **۲** تاکد در میان باشد

فرمانی و طالع و دهش **باید** باین دفعه و دهش

خود پشته بد

در این حال بدن سحرانده **باید** اندر بودج ثابت نما

طالع و دهش بادم مسعود **تا** بود جلد کا بها غور

صفت مهران

یکی ترقی حاجتی دایمی **که** بداند که خواهی بود لی

باید اندر کفتر باشد **که** بخت ثابت و کفر نه نصیبی

لیک انجی پاک **باید** در اندر سعادت کفتر کارشونی

عزیزین

در آنی با کسی هم عهدی **اند** این کار باید در عهد

تا بود در بودج ثابت نما **تا** فرخ انجی و مغالی از کوه

کمالی

در آنی با کسی هم عهدی **که** کوهی تا ساعت اختیار کنی

تا کاهن جوی جای ماه منین **یا** یکی خانه اندر غنا نری

در بدایه ایابی اندر رختی **مکن** هیچ از این چهار بیون

در آنی با کسی هم عهدی

مرد دل را دلیل دایمی **که** بود هاتین بر میان دعفا

هم چنین بر سواد پیوست **که** ملتی نین بر در بر داشت

نق بر قافی اعنه **درین** پس بودی داخل صوفی هین

بر سپاهی دلیل بزم است **که** دنک سنی دل همی کاست

بر سلطنت اندر انجاب دلیل **که** دنک نمردی در مختار دلیل

بوز ناست کوکب ناهید **که** نه هاست ابرو نکای سفید

نق بر جلد نکای **که** بود بیوان و خجاکان جلیل

انجی در اتصال به بگویند **که** اندر پشته قرین

با فراداد متد قوا را **ق** با سنی ناغان کارها بخند
 طلب حاجت جامت و فصل **د** بدو کس بدین ساری فصل
 نیست از ضرب و شکن کردن **ا** با کز خواستد و نین کردن
 و بقتل بی نشان قتل **د** هر چه خواهی بکن که بخت ص
 عرض کردن بآه حاجت را **ا** طلب مال را بآه بی جا ی
 با آن قبیح بر سیاست را **ا** بنویس که بعد عمارت را
 لایک ناغان کارها و **د** اند این وقت بدینا ساری
 و بدینا نشان نظر باشد **د** بدین شاه خبیث باشد
 و دیاست طلب کنی شاید **ا** آن خطبه قدیفراید
 و بدو از نظر مقابل را **ا** بدو بدینا معامله را
 خاصه ملک و ضیاع بخیر **ا** بنویس بدینا پادشاه بدین

پوشش قرمز

درید

و بدو مد مقارن زهن **ا** بدو ناغان کارها
 و بدینا ساری **د** وقت قبیح و شرکت سق
 بنویس که بدینا **ا** لایک قبیح بر عمارت را
 با آن تملیک و رها را **د** کند و بدینا ضیق را
 و مقابل بدینا با ساری **ا** بدینا نشان بدینا ساری

پوشش قرمز

و مقارن بدینا با **ا** بدینا عالمی است بدین
 طلب حاجت اختیار سق **ا** اند این وقت اگر کنی بخت
 و بدینا ساری ناظران **ا** با ساری وقت خوردن شد
 وقت تملیک بدینا ساری **ا** با ساری اگر کنی بدینا
 و مقابل نظر بدینا **ا** وقت با عالمی مناظره را

پوشش قرمز

در مورد بیان حل قرائن قصه ۴ باشد لغات کارها مختلف

خاصه توزیع رجاء بنویدن ۴ کارهای سقر بنفیدند

پاک نبودن کردن کا دین : چنانچه جوی حقش کنند ازین

باز اگر شان فطر بوسد **ن** کار بند این خدمت می تلد

عبد بن پیرو خاں و دهقان ، ملک دکن و مغربستان

در بنیاد نظر بخیر تو **سبح** بود کاری قصد **یح**

دوبه تالیف کرد ما از غفر **۱۱** ناسدان وقت و وقت صل و غفر

پوسته و قرصی

مستقامت علیت آفرین **۸** سعادت بود تو را **دعوت**

اول کارها تئیل و گلاب : نیک باشد خاصه نزد دیو

و بقدری می کنند نظر **۱** دان کرد وقت تجارت است سفر

وقت تو بیع کنی باشد **دل** نیک باشد عمارت در مسجد

دهدیت نیکی و سعادت هر وی نیز نیکی و شناسا کنندن جوی

و در بر تثلیث بگذرند همی دان که بنود نه هیچ کار نمی

خاصه ايشان از قلیل و کثرت دیدن روی مهران کبیری

ما: اگر شان مقابل است نقل مکن اندیشه و ضیاع بخش

و میکند از زمان مناظره عالی نبودش مناظره

وہ کنڈا تو قرآن مجید بنوہیج کار بی مد نام

خاصه رفیق بنزه اهل مسکن
نیت دان این و مشتو این بزم

مازندنی وقت دیدار با کسی که سپاه سالار است

که فرستاده هم پناه برسد اندر این وقت بهر که نیست

وقت تربیع دوازدهم است خطی

وقت سئو کار اهل سیاه کن و حاجا خویش از ایشان

خامش در بیان اجزاء و مدار الکرام بدان باشد و این هفت

فصل است **فصل اول** هر کوکبی را منسوب است و بعضی سعد و بعضی

و بعضی غمی و بعضی هر کوکب را بدین روشی در بیان می دهند و بعضی را در پی

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

نویسند و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

بطالع و صاحب طالع هر کوکب را منسوب است و بعضی را در پی خود باشد

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

بعد از هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

طالع هر کوکب را منسوب است و بعضی را در پی خود باشد

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

کوکب را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

بجای

بجای بود **مشمی** کوکب سلم و ضاعت و نصب و شرف و در بعضی

بجای بود کوکب شجاعت و قوت و اهل صلاح و قوت و بعضی است **مرنج**

کوکب از طالع بود **شمس** کوکب سلطنت و حکم و قوت و بعضی

نظر است و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

کوکب غش و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

کوکب **عطار** کوکب طهارت و لطیف طبع است و بعضی را در پی خود باشد

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

مثل افتاب بود و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

مورخ است **مشمی** کوکب طهارت و لطیف طبع است و بعضی را در پی خود باشد

نمر اسد خانه انسان و قوت و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

و بعضی را در پی هرگاه که کوکب در بعضی و بعضی را در پی خود باشد

جودی و دلو

و تقصیل نام ماههای ایشان بعد از اینست ششون اول سی و یک
 دهن ششون الاخری دهن کاوین اول سی و یک دهن کاو الاخری یک دهن کاو
 پست و هشت اندسی دهن نسیان سی و یک دهن ایامی دهن دهن پور
 سی دهن غول سی و یک دهن ایامی یک دهن ایامی سی دهن **فصل پنجم**
 در تاریخ قری اول تاریخ ایشان از جلوس و خروج شهر پاری بودست
 در پست و هشت و پنج دهن بی کسی سال کردند و با هم ایامی در دهن پنج
 دهن دهن دهن دهن دهن ایامی ماه دهن دهن دهن سال کردند مقام ماه
 ایشان اینست نور دهن ماه اندکیست ماه خورشید ماه نیوماد ماه
 شهر و روم ماه ایام ماه اندک ماه بهر ماه دهن استند
فصل ششم در تاریخ ملکی استلای این تاریخ از محمد سلطان جلال الدین
 ملکه شاه کیوند این هم مبنی بر سال شمسی است و ایامی این تاریخ
 بعضی از ایامی ماههای قدیم باشند الا انکه این ماهها را عیال میفید

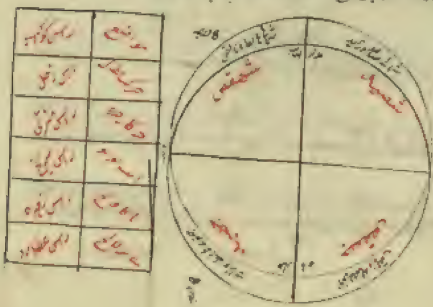
کشد و این تاریخ را در سال دهن و این که در بعضی از ایامی این دهن
 بول دهن باشند و همچنین ماهها را از اول فصل افتاب بهر پنج کیوند
 دهن و ماهها را بر سی دهن سی دهن کیوند فاعدا ایام دهن دهن
 دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن
 سال مایه سال یک دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن
 از سال ایامی که یک دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن
 کوکب پنج دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن
 مقام ماهها را از دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن دهن
فصل هفتم در تاریخ محسولی حکما خطا را بقیوم و قی کسان تاریخ
 ایامه اند و بعد از این تاریخ از این تاریخ عالم بود مقام ماهها را
 اینست از ایامی که ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی
 ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی ایامی

در تاریخ
 دهن دهن
 دهن دهن

که روی یاقوت باشد تا در میدان یاقوتی صاعد
 ناقص بود و نشانهای شمالی جنوبی و صاعد و هابط وانی و غیره
 اول کویون و نشانهای زائل و ناقص اند و عرفان کویون و در تقویم
 نام عرض هر کویون بعد از تقویم ایشان باشد که جبهه دل با دیک
 بر کنند و جاذبای هر یک از اینها بر هر پنج دونه دونه و در این
 دیک کویون بدویم بنویسند یکی در صعد و یکی در قعر و هر یک
 جبهه میل به صعد و دل با دیک بر کنند بعد از تقویم او را و اینها
 در تقویم بنویسند یکی در صعد و یکی در قعر و اینها را در میان
 بر باشند اما بجز تعدیل و در تقویم نیست و میکنند و در این
 قمر را سابق و محسوب باشند مانند کویون راجع دوس در دونه سال
 و بجز دونه ماه و در هر یک در نانو دونه و در تقویم
 و موضع را پس بعد از این دل و عطار و سیاه را بر هر یک و در هر یک و قعر
 و موضع

و موضع زینت در پنج هفتم بود و بهمان درجه و دقیقه از این
 سید موضع زینت در تقویم بنویسند و در این و در هر یک و قعر و
 موضع حرکت کنند و حرکت ایشان مساوی حرکت ثوابت بود و نشان
 در هفتاد و دو سال یک درجه قطع کند و در این و در هر یک و قعر و
 سال یک درجه تمام کند و در تقویم تمام و در هر یک و قعر و در دونه
 انکام شش و در مواضع ایشان ثبت کنند و مواضع را پس کویون
 را در هر یک و قعر و در هر یک و قعر و در هر یک و قعر و در هر یک و قعر و
 ثبت میکنند و در این دل و عطار و سیاه را بر هر یک و در هر یک و قعر و

با منطقه ابو جی که در این است چنین باشد

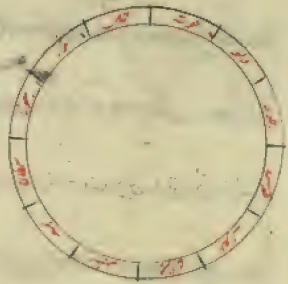
فصل دوازدهم در ساعات و ارتفاعات بیاید دانست که ساعات
 بود قسمت یکی آنکه شبانه روزی و دیگر پخت و چهار رشت
 متساوی کنند و هر یکی ساعت خوانند و دوم آنکه در روز و شب
 را جل و جل بداند زده بخش متساوی کنند خواه در آن باشد و خواه کوفه
 اول را ساعت مستقیم خوانند و دوم را ساعات معوج و دفعاتی
 نبوی گویند و برای این ساعت بحسب درازی و کوتاهی شب و روز
 می افزاینند و می کاهند و گاه متساوی آن ساعت باشد و هر یک را
 شصت قسمت کنند و هر قسمی را دقیقه خوانند و در تقویم در برابر
 روز و ساعات و دقائق آن روزی به فاصله و چون اوقات و پخت
 نقصان کنند باقی ساعات و دقائق شب باشد و هر یک را ^{رشت} آنقبیل انساب
 مجدی یا دقت آنقبیل انساب برطان می خوانند و نیمه دیگر یی کاهند
 و شب و عکس باشد پس در این قریب رده ها و کوفه قریب شبانه و

تجدید

تجدید انساب برطان است و کوفه قریب رده ها و در این قریب شبانه
 دقت آنقبیل انساب مجدی است و در دقت آنقبیل انساب مجدی
 در روزها پراور باشد اما ارتفاع انساب و ساعات و کتب بقل در
 ایشان جانشان سطح افق حقیقی و آن را دایره عظیمه باشد که بر زمین
 کشیده و میان ظاهر و پنهان از آسمان جل کنند و آن مقدار است
 و دقائق که باشد و غایت هر ارتفاع و دقت نصف النهار باشد
 و هیچ ارتفاع از خود نکند و هر یک را که در فلك سید و دقت
 در هر است و در تقویم جدول آن جدول ساعات و در جدول جل کانز
 در نصف النهار هر روز و دقائق ارتفاع به فاصله انساب **فصل دهم**
 در نظرات که میان کوکب واقع می شود و آن پنجست بعضی از این نظرها
 دوستی اند و بعضی دشمنی که احکام مشهور از اینها بنویسند اول
 آنکه دو کوکب در یک سو و یکدیگر چه و یکدیگر چه جمع شوند از آن توان

و ظاهره خوانند و اگر این حالت میان ایشان یکی انقضای صحیح باشد
 احتراق آن کوکی بود و اگر میان بقیه باشد اجتماع خوانند و دوم آنکه
 کوکی در بوی بود یکی در سیم یا با زخم آن بوی بود مثل کوکی
 در دهه در هر محل باشد و کوکی در دهه در هر جزایا و در هر دروازه
 تسدین خوانند پس با آن اعتبار که بعد میان ایشان تسدین
 در آن ملک باشد که شصت در چهار است و سیم آنکه کوکی در بوی
 باشد یا کوکی در چهار است یا در هم آن بوی باشد آن بوی تسدین
 چنانکه کوکی در دهه در هر محل باشد و کوکی دیگر در دهه در هر سطح
 باشد یا در دهه در هر جدی بعد میان ایشان بود در هر چه باشد
 دان دیم و در آن ملک باشد چهار است آنکه کوکی در سیم آن بوی باشد
 یا ختم بهمان در چنان آنرا تثلیث خوانند بهمان ترتیب که در آن است
 و پنجم آنکه در بوی بود و کوکی در ختم آنرا مقابل خوانند و اگر یکی

حال در میان بوی باشد آنرا استقبال گویند و اگر یکی کوکی در بوی
 باشد و کوکی در سیم یا در سیم یا در هشتم یا در دوازده و در میان
 ایشان هیچ نظر باشد بر این صورت آن بوی نظرات شد پس
 و تثلیث نظر بدستی اند شد پس سیم بدستی تثلیث تمام شد
 و بیع و مقابله نظر دشمنی اند و بیع نیم دشمنی و مقابله
 تمام دشمنی و نظر بدستی با سیم و بیارنگ باشد و نظر دشمنی
 باخمس بسیار بود و نظر بدستی باخمس چندان رنگ نباشد
 و نظر دشمنی با سیم و چندان بد نباشد و با بوی این نظرات چنان
 در هر دو عطا به در
 با کتاب جز احتراق
 نظر دیگر نباشد چه
 ایشان با نشان بسیار

صد و هفتاد و چهار و یک و آنکه در دو موضع باشد که در اینجا می باشد

و در خفا می یابند و آن حد نقطه باشد که بعد از آن اول سلطان

و اول جلدی متفاتی باشد چنانکه کوکبی در همه وجهی چون را باشد

و دیکوی در پشت درجه سلطان چه بعد هر یکی از اول سلطان چیست

درجه باشد و اما اول جدولی صلا و شصت درجه و علامت تناظر

دهیان آقا ان کی خیرین بنو بیدل و در این جہد دل معترف و اسان

24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544

فصل ما یزید هم در ظهور و انکسار ستارگان علوییم یعنی از اقصای

بعضی از چند دروغ بضعفی شوند و بعد از آن اصرار به دروغ می دهند

هر يك بر مانی معین و مشوق ظاهر شوند پیش از انتخاب طلوع کنند

چون پیشانی اول افتاب رسد و قق شوند و بعد از آن راجع شوند

در وسط رحمت بافتاب مقایده کنند و چون بقیه عیال و دیگر هر منور باشد

واقف شوند بعد از ده مستقیم شوند پس رانم احتیاق ایشان

در میان ایام استقامت باشد و مقابلہ در دستهایام رجعت

و در حرم در میان دو شمشیر افتاد باشد اما سفلیین را حاکم

میگو باشد بافتاب و آن چنان بود و چون مستقیم و سبک و رجا شد

روی مانتا و اینند بعضی از احتیاطات و مونی چنگ در مشق

فمنه يشهد و هو في وسط الامم محتوي شئها و بعد ان استقر

بروزی چند روزی ظاهر شوند بعد از مدتی واقف شوند

در این کتاب در بیان و در بیان و در بیان

معتوق شوند و بعد از احتوا که در چند دره طرف ظاهر شوند و انفاق
 ظهور و اخفاء هر کوی در میان انقطاع کلی نویسد و علامت **کوی**
 و علامت **خفا** و علامت **شرف** و علامت **معوق** اما دیدن ما
 موجب عرفی از بود شماری یا جوی و شرف یا باران یا معتدل
 در حوالی از چند طالع سال عالم و از چند سال و کان که در هر یک
 بدین نودی گفته شود و بعد از کلی و کیندن و تعیین کنند که در کدام
 شب دیده میشود و بعد از سوی و بعد از محل قرصیت بافتاب در
 دقیقه نویسد **فصل ۳** در احوال سیر کوی میاید دانست
 که هر کوی را سیویست معنی که آنرا وسط گویند آن روز جل را
 دو دقیقه و ششویچ دقیقه و معنی را سی و یک دقیقه و شعی
 و نه و معطاردن یا چهار و نه دقیقه و قرنی سیزده و چهار و پخت
 دقیقه و بیست و یک شبانه و شری این کوی مثل سیویست باشد

نیم

از این کوی تا کوی دیگر
 در هر یک از این کوی

و نیم این نویسد و چون آن سیویست و سیویست باشد و نیم این بود
 و چون کوی باشد و نیم این بود **کوی** اگر آنرا باشد و در بعضی
 کل چنین نویسد **مستقر** اگر خاموش باشد و سیویست و سیویست
 چنین نویسد **مستقر** و اگر خاموش بود و در هر یک در نقصان کل
 چنین نویسد **مستقر** و هم معلوم باید کرد که اهل این کوی
 از آنرا که خارج میگردند او را چهار قسم کرده اند و در هر یک
 با هم بر او دو سفل با هم بر او این قسم و انفاقان خوانند و کوی
 در انفاق اول دوم هابط بود و در انفاق سیم چهارم صاع
 و در انفاق چهارم اول منعل بود و یکس مخفی و از تمام نشان
 و در تقیم چنین باشد **۱** او **۲** دوم او **۳** سیم او
۴ چهارم او **۵** اول تن و بوی **۶** دوم تن و بوی
۷ سیم تن و بوی **۸** چهارم تن و بوی و صورتی نشان چنین باشد

و در تقویم سی و یک کتب و نظایات مرده میان ارقام کوکب در هر نصف
 انقضاس یاد نوقی یاد تحت ایشان در هر ماه بنویسند **فصل پنجم**
 در غایت قمری و انتظام آن در دوازده وقت تقویم آنجا
 است چپ چپ جدول و کشید و یکی ایام معانی بنویسند و در دوم
 انتقال قمری از بروج گفته و باز ای هر روز سه رقم بنویسند
 یکی رقم ساعت دوم دقیقه و سیم علامت دوازده و سیم موضع
 ماه در هر نصف انقضاس بنویسند و بعد از آن شدن جدول مساوی
 بر کشند چنانچه نظرهای قمری کوکب شش کاند اول انشاء بعد از آن یکی

بنویسند

بنویسند و ترتیب اعداد بازاری و قمری بای کوکب نظری که باشد
 در جدول آن کوکب چنانچه بنویسند یکی علامت نظر دوم ساعت
 سیم دقیقه چهارم علامت دوازده و سیم علامت دوازده و سیم
 نظری باشد خالی بگذران اما حال انتقار آن بودن او باشد در
 یاد هر جدول یا بطریق دیگر که در این مابین هر جدول شمس باشد
 و هر جدول قمری یا باینه که در این مابین در هر جدول شمس باشد
 و شش و آن که شش و هر جدول هر کوکبی بعد از این بیان کنیم با جدول
 بر این با دنیای با رسیدن تحت الشعاع و آن وقت باشد که بعد از
 انقضای یکی از اجتماع بدوازده و سیم باشد یا خروج از تحت این
 چنان بود که بعد از بعد از اجتماع بدوازده و سیم باشد و بعد از آن
 او با کیده و کیده چنین گویند که ستاره است شخصی دوی و سیم و
 چهل و چهار سال تمام کند و بوی بدوازده سال قطع کند و این چنین

کوکب و مطلق بدین نیست و اینجا که ذکر رفت و در میان جایگاه
 قمر جای که خالی باشد بنویسند بلون دیگرها بعد دل جدا کنند
 بعد از جد دل همانجا که بقوت کشتن و اجتماع و استقبال کرده هر
 واقع شود ساعت و دقائق و علالت بعضی باشد تعیین کنند طالع و کاه
 و در جات و دقائق هر یک در بالای صفی همانجا که یاد بالای استقبال
 یکی جدول با هر یک بنویسند و بخت کنند و طالع آن باشد که در وقت
 اجتماع و یاد بخت استقبال در دقائق شقی باشد و ساعت آن و
 که در آن وقت در یوسف النجار باشد فوق الاثری و بخت اجتماع
 هم بنویسند و آن موضع باشد که از مطلق البصر که اجتماع در آن
 واقع شده باشد و بخت و استقبال هم بنویسند آنقدری باشد موضع
 شمس بود و اگر شبی بود موضع قمر و علالت آن نیست در شمس
 م بصورت طر بخت قمر و جابرین و بخت بخت نبوت

بخت

۰۰ وقت الشعاع خرمی تحت الشعاع ماکیده فصل پنجم

در همان زمان قمر جان بخت و طاعت منزل است و چون بود در آن
 ده است و همانا دل بخت و طاعت پس هر بختی که در منزل و کاه
 منزل باشد چنانکه در این جدول بخت کویم و ساعت آن
 قمر هر روزی در وقت دل باشد که
 در روزی که از منزل و کاه باشد
 در نصف النهار و در وقت دل باشد
 در وقت قمر بودن ماه در هر وقت
 در وقت دل باشد که در آن زمان جا
 قمر بنویسند و در بعضی قمر نام انتخاب
 قمر در وقت دل بخت و طاعت
 در بختی که در وقت دل بخت کنند

۱	کلیون	۴	۵
۲	نیلون	۶	۷
۳	نیلون	۸	۹
۴	نیلون	۱۰	۱۱
۵	نیلون	۱۲	۱۳
۶	نیلون	۱۴	۱۵
۷	نیلون	۱۶	۱۷
۸	نیلون	۱۸	۱۹
۹	نیلون	۲۰	۲۱
۱۰	نیلون	۲۲	۲۳
۱۱	نیلون	۲۴	۲۵
۱۲	نیلون	۲۶	۲۷
۱۳	نیلون	۲۸	۲۹
۱۴	نیلون	۳۰	۳۱

اما انقباض در هر چهارده روز ممتد می باشد و چون آن در یک روز در دل
منزل پیش از طلوع انقباض برآید و طلوع هر منزل در امتداد آن
کلی نبویست و سقوط در پنج آن منزل باقی می ماند **فصل**
نوزدهم در جدول چند که در آخر فرستاده شد از جدول مندرج
است از تیسین درجه طالع و در سیدان تیسین بدلائل اصناف
خطای و اوقات طلوع و ساعت بستن آن چنان بود بعد از جدول
مندرج جدول دیگری نوشته و در تیسین درجه طالع یعنی طالع سال
عالم را در هر نصف النهار پنجگاه و در دقیقه و هشت ثانیه افزوده
تا آخر سال و جدول دیگر بعد از آن جدول چند در سیدان تیسین بدلائل
اصلی نوشته یعنی بدلائل چند که در آخر جدول طالع ثبت کرده باشد
و در آن بدین روشی خواهد آمد و در جدول دیگر در دقیقه
بلند خطای و در همان نبویست و هم چنین تا پنج و اسامی و در پنج

و نحو

و نحو در جدول دوم هم نبویست و در جدول آن بدلائل طالع
و در جدول دیگر سیدان تیسین و در آن گاه باقی می ماند و گاه
شافیه و آن بجای ماه باشد خطای آنرا در تمام ماههای ایشان
انجام خواهد داد نبویست و در آن جدول و چهار ماه باشد
بعد از آن جدول دیگری نوشته و در اوقات طلوع اول وقت ظهر
نبویست و در دوم وقت عصر بدین نامری سیم و گاه
که در جدول شافیه نبویست و در دوم بدین جزیفی و در جدول
دیگر ساعات بستن هم نبویست و در آن ساعات مذکور باشد
و بعد از آن اختلاف بود تا هشتاد و چهار ساعت و نه اینتر و چون
یکدیگر در وقت معلوم باشد و این جدول را حکما و هفت صحت کرده
هر قسمی در آن ساعات نه اینتر باشد و هر یکی را یکوی کرده
در هر صحت بستن گفته اند و اینچنین آن اقسام مذکور است

نوبت شمس است انرا در قویم ثبت کنند و چون نوبت این در ایل

از جمله مکتوبات احتیاط واجبت چه هر کس بدوثلث اول این قسم

ابتدای کادی کند تریان بجان رسد و ثلث دوم مجاهد رسد و بجا

کند مدخلت بیم بمان رسد صورت جدول مذکور چنین باشد

تاریخ	محل	مرد	زنان	کودک	مجموع	توضیحات
۱۳۰۲/۱/۱	کلیه	۱۰	۵	۲	۱۷	
۱۳۰۲/۱/۲	کلیه	۱۵	۸	۳	۲۶	
۱۳۰۲/۱/۳	کلیه	۲۰	۱۲	۴	۳۶	
۱۳۰۲/۱/۴	کلیه	۲۵	۱۵	۵	۴۵	
۱۳۰۲/۱/۵	کلیه	۳۰	۲۰	۶	۵۶	
۱۳۰۲/۱/۶	کلیه	۳۵	۲۵	۷	۶۷	
۱۳۰۲/۱/۷	کلیه	۴۰	۳۰	۸	۷۸	
۱۳۰۲/۱/۸	کلیه	۴۵	۳۵	۹	۸۹	
۱۳۰۲/۱/۹	کلیه	۵۰	۴۰	۱۰	۱۰۰	
۱۳۰۲/۱/۱۰	کلیه	۵۵	۴۵	۱۱	۱۱۱	
۱۳۰۲/۱/۱۱	کلیه	۶۰	۵۰	۱۲	۱۲۲	
۱۳۰۲/۱/۱۲	کلیه	۶۵	۵۵	۱۳	۱۳۳	
۱۳۰۲/۱/۱۳	کلیه	۷۰	۶۰	۱۴	۱۴۴	
۱۳۰۲/۱/۱۴	کلیه	۷۵	۶۵	۱۵	۱۵۵	
۱۳۰۲/۱/۱۵	کلیه	۸۰	۷۰	۱۶	۱۶۶	
۱۳۰۲/۱/۱۶	کلیه	۸۵	۷۵	۱۷	۱۷۷	
۱۳۰۲/۱/۱۷	کلیه	۹۰	۸۰	۱۸	۱۸۸	
۱۳۰۲/۱/۱۸	کلیه	۹۵	۸۵	۱۹	۱۹۹	
۱۳۰۲/۱/۱۹	کلیه	۱۰۰	۹۰	۲۰	۲۱۰	
۱۳۰۲/۱/۲۰	کلیه	۱۰۵	۹۵	۲۱	۲۲۱	
۱۳۰۲/۱/۲۱	کلیه	۱۱۰	۱۰۰	۲۲	۲۳۲	
۱۳۰۲/۱/۲۲	کلیه	۱۱۵	۱۰۵	۲۳	۲۴۳	
۱۳۰۲/۱/۲۳	کلیه	۱۲۰	۱۱۰	۲۴	۲۵۴	
۱۳۰۲/۱/۲۴	کلیه	۱۲۵	۱۱۵	۲۵	۲۶۵	
۱۳۰۲/۱/۲۵	کلیه	۱۳۰	۱۲۰	۲۶	۲۷۶	
۱۳۰۲/۱/۲۶	کلیه	۱۳۵	۱۲۵	۲۷	۲۸۷	
۱۳۰۲/۱/۲۷	کلیه	۱۴۰	۱۳۰	۲۸	۲۹۸	
۱۳۰۲/۱/۲۸	کلیه	۱۴۵	۱۳۵	۲۹	۳۰۹	
۱۳۰۲/۱/۲۹	کلیه	۱۵۰	۱۴۰	۳۰	۳۲۰	
۱۳۰۲/۱/۳۰	کلیه	۱۵۵	۱۴۵	۳۱	۳۳۱	
۱۳۰۲/۱/۳۱	کلیه	۱۶۰	۱۵۰	۳۲	۳۴۲	
۱۳۰۲/۱/۳۲	کلیه	۱۶۵	۱۵۵	۳۳	۳۵۳	
۱۳۰۲/۱/۳۳	کلیه	۱۷۰	۱۶۰	۳۴	۳۶۴	
۱۳۰۲/۱/۳۴	کلیه	۱۷۵	۱۶۵	۳۵	۳۷۵	
۱۳۰۲/۱/۳۵	کلیه	۱۸۰	۱۷۰	۳۶	۳۸۶	
۱۳۰۲/۱/۳۶	کلیه	۱۸۵	۱۷۵	۳۷	۳۹۷	
۱۳۰۲/۱/۳۷	کلیه	۱۹۰	۱۸۰	۳۸	۴۰۸	
۱۳۰۲/۱/۳۸	کلیه	۱۹۵	۱۸۵	۳۹	۴۱۹	
۱۳۰۲/۱/۳۹	کلیه	۲۰۰	۱۹۰	۴۰	۴۳۰	
۱۳۰۲/۱/۴۰	کلیه	۲۰۵	۱۹۵	۴۱	۴۴۱	
۱۳۰۲/۱/۴۱	کلیه	۲۱۰	۲۰۰	۴۲	۴۵۲	
۱۳۰۲/۱/۴۲	کلیه	۲۱۵	۲۰۵	۴۳	۴۶۳	
۱۳۰۲/۱/۴۳	کلیه	۲۲۰	۲۱۰	۴۴	۴۷۴	
۱۳۰۲/۱/۴۴	کلیه	۲۲۵	۲۱۵	۴۵	۴۸۵	
۱۳۰۲/۱/۴۵	کلیه	۲۳۰	۲۲۰	۴۶	۴۹۶	
۱۳۰۲/۱/۴۶	کلیه	۲۳۵	۲۲۵	۴۷	۵۰۷	
۱۳۰۲/۱/۴۷	کلیه	۲۴۰	۲۳۰	۴۸	۵۱۸	
۱۳۰۲/۱/۴۸	کلیه	۲۴۵	۲۳۵	۴۹	۵۲۹	
۱۳۰۲/۱/۴۹	کلیه	۲۵۰	۲۴۰	۵۰	۵۴۰	
۱۳۰۲/۱/۵۰	کلیه	۲۵۵	۲۴۵	۵۱	۵۵۱	

و می باید دانست که اهل احکام نقاط چند در فلك یا فسماندی غیر است

و عکس مثل درهم در جبهه حل نخستی یافته اند و بعد از آن مایه

چند آن نیست در این معجزه حل ظاهر شو پس واجب می شود

رایشانرا در تقویم ثبت کرده و در اختیار احتیاج نمایند

از آنکه قس در آن موضع باشد اگر چه در تقویم کم باشد که

بیارند مگر در تقویم تمام دانی اینست قادرند عظیمه غفریم

سنزوش کلاب زود پاپه لمیا فی دعاموضع ایضا

در تار و پود همت و در خفا قصد یزد و جودی موافق

بدینست و پنجم تین ماه قلدیم بنوعی که در تقویم نخت میگذرد

در بیاجه دل مع ارقام بخایم تا اگر در تحقیق اوس ده باشند

معرفت او ایسان ملود جو کت ایسان مثل جو کت کید در فصل عقد

مدکور شد و دیگر آنکه ابوالمحسن در اختیار آن اورطمان کرد

نمردان موافق باشند و لایق کنند بر فساد و مفرت و هیچ کار نشایند

فصل بیستم

اگر پیش از او راقی مانده باشد در عقد اول
 زایچه برکنند و دو صفر دوم هم زایچه برکنند و زایچه چهارم باشد
 از صد تری یا موی که از این خانه غرض کرده باشند بجهت
 جاقی یا در آن به بوج و در عقد اول و دوم و سوم و چهارم سال اول
 و نام جاقی را از نو بینند و در عقد دوم و سوم و چهارم سال اول
 یعنی حکایت چند که این نزد تر در کلام در واقع شده است
 واقع شده است و چند سال است از هر تاریخی چند سال گذشته است
 از هر تاریخی و صورت طالع در عقد قبول در هر جان او در جان دیگران
 در وضع کوکب در عقد قبول در هر جان او در جان دیگران
 در طالع زایچه مدلی احکام و آن باشد و در آن زایچه بکن کند
 و پیش از آن اوراق چند بجهت طالع باطل است هر نوی و احکام قبول
 و در آن چند مثل اختیار از معقولات و ضوابط و غیره بنویسند

و کسوف و خسوف که مدتی سال واقع میشود و در آن سال تقویم
 بنویسند و طالع زمان آن بنویسند و کسوف و کسوف آن شروع
 در حواله و احکام آثار آن در بلاد و قیاس کنند **فصل بیست و یکم** در طالع
 و حلال کوکب حل و عقد خانه مورخ است و در میان خانه هر
 جمل و سفید خانه عطار است سر طالع خانه ماهوت و اسد
 خانه و موی و موی خانه مشق و جدی و در لو خانه زحل
 و مقابله هر خانه و حلال ایشان باشد چنانکه خانه های زحل و حلال
 تقوین باشد و خانه های تقوین حلال زحل خانه های مشق و حلال
 عطار و حلال مشق و خانه های موی و حلال زهر و خانه های زهر
 حلال موی و حلال زهر و حلال زهر و حلال حلال چنانکه است
 در این یک پخت جمع کرده اند صورتی از این جویس حلال
 بر آن ای خانه باشد هر حلالی ای مدبل **فصل بیست و دوم** در طالع و حلال

میدار و سواتی کم و خشک بادی کوم و قاپی سود و قوفا ک

سود و خشت **فصل بیست و چهارم** در مذکور و قایم و ملی و خنای

جل مذکورہ میں مولانا دجانی مدظلہ سولطان مؤمن ہمدرد ہیں

تو متبع تا اخر و بدیج که در این بحث معلوم می شود در نقل و احوال

ماه شناس عجمین فاجوت کی قیاس و هر چه اسم عدد

فوق باشد مد قیامت و هر چند نفع باسد مؤثرت و هر چه

مذکور است که در هر چه مؤلف است ایلی و عبادتی و دیگر

بودم آتشی دهنائی مذکر نهائی اند و بروج خاکی و آبی و نوره

دلیل بازند کیو قایمیت بحسب ادبای کیوند چنانچه انعام

قَالَ لَيْسَ قَائِلُ مَعْنَى دِيَارٍ بِدِيَارٍ مِنْ كَرٍّ بِأَشَدِّ دِيَارٍ وَدِيَارٍ

مؤلف مؤلف فضل سید نجم در قسمت حدود کراچی و این چند است

مثل حد و در جملای موس و میگو حکما اما انچه مستعمل اهل حدیث است

ایست که بطلیموس اعتبار کند است و انرا حد و مصلحت

خواننده را بچنان است که هر پیچ را بوجه مجتبه قسعت

نکته ایند باقسام مختلفه و اقل ان دودرجه است و اکنون بدان

جدید معرفت حدود کو اکبر ز بجای ماہ دارند و این برین تحصیل

[illegible]

فصل سیم و ششم در قسمت وجود و بیجاوان چنان بود که هر یک

بسیار قسمت مفادی کنند و هر قسمی را یکی یکی در جدول برونوی

افلاک و این اقسام را بجهت کونین و صورتین گویند چنانچه در جدول

اول حل را بخرج دهند و در هر مسطر شخصی که زوفاك

مروغ است و ده درجه اخیری را بنویس که سبب فلک است و انشائی

دو درجه اولی بطور جدا در میانند و در هر دو درجه اولی

بزل علی هذا القیاس فاخرجون بازمیخ رسد و او را بدهد

در بطوری هم اند که آن ملک را حلت و تقوی و بوی را

نیغوانند و همچنین هر وی بیست و قسم گویند که گفت اول را

بهاج ان برج دھند ملن دم باهاج وچی کہ عمان ملن

بهمان باشد و اخیری را بصاحب بیع که باقی مانده باشد

از انجمله مثلث اول محل میخ را بعد که صاحب محبت

وذلك يوم شمس راكد صاحب اسد است و ذلك سيم

مستقر بر آنکه صاحب قوس من بودی تپاس در بیجهای کی

تا آنکه بچان خوانند و بعد از آن و در میان خیمه باشند

[illegible]

فصل بیت و مغم و اشنا عشیه و نیز بجز کز آب اما اشنا عشیه

و اما چنان بامثل که هر بوجی را بدوازده قسمت کرده اند

هر قسمی دود مرغیرونیتم باشد قسم اول صاحب آن بخواهد

قسم دوم صاحب بیج دوم چنینی خاوانزه داره اند و طریق

[illegible]

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

فصل پنجم و هشتم در دلان خائفان و درانده گانه بروج و دزدان

که از ملوک کنند و هر دققی اولایع خواهند خاند طالع خاند قن چا
دقیق که استای کاهها و عدم خاند مال و اکل و شراب و سیم
خاند بدلان و خیشان و مسفر و تندر و چهارم خاند بدلان و اولاد
و اسباب و عواید او و سیم خاند غزلان و اولاد و اسباب و عواید

بودن این جلد چهار ساعت باشد از طالع ان باقی و سادس

دقامن و قانی غوی باشد نانی دقامن ساعت مائل باشد سادس

و نانی عشر هم ساعت اند و هم در نوبت خیر و کاکب این قسمت

تعلق بطالع دارد چون صورت طالع معلوم شد و نانی معلوم کرد

ان چنانست که چون عطار در طالع بود نوری او بود هم چنین

نور در سیم طالع و نوری در نیم و نوری در سیم و نوری در سیم

و نوری در نانی هم در نانی و در نانی و در نانی و در نانی

اما این بود که کاکب طالع بود و نوری نانی و نانی و نانی

و کاکب نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

من که کاکب نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

بایست

در این فصل از نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

بایست و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی و نانی

مقتضای دافعه و علم و معرفت شریف باشد و هیچ کس از این
 دوگان و سپاهیان و جمل اهل سلاح و در بیان باشد امتیاز
 کوکب پادشاهان و سلاطین و اربابان حل و عقد باشند و هیچ
 کوکب نماند و مقتضای و مطربان و اهل طرب باشند و کوکب
 ولی عملان و دولان و اعیان و عباس و سنان عطار و کوکب
 و اعیان و اهل قلم و متفکران اموال و اهل حرفه و ارباب
فصل سی و چهارم در حد و اتصال اجرام کوکب از پیشین
 بیاید دانست که اتصال و حد است تا بدان حد اتصال
 آغاز شود و حدی دیگر نیست که چون از آن بگذرد باطل شود
 و بناء آن بر اجرام کوکب است که هر کوکبی را جمعی معین که همانند
 از پیشین و پس از آن اواخر نیز خوانند پس جمیع افتاب با تو
 درجه از پیشین و باقی درجه از پس و نور جمیع ماه و دوازده درجه

زیلی

از پیش و دوازده درجه از پس و هفت و نیم و فصل و فصل
 و درجه از پیش و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم
 از پیش و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم
 از پیش و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم
 قمر بود این مجموع از پیش و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم
 از پیش و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم و هفت و نیم
 بود و راه کوکب به کوکب پیش از تو قمر و فصل و فصل
 و جمیع در حد و اتصال بود و چون بعد میان او و فصل
 جمیع و حد آغاز تو اتصال بود و چون جمیع از جمیع منقطع
 شود تمامی اتصال بود اما اعتبار از بعضی و بعضی را بود و جمیع
 اتصال از بعضی کوکب و فصل و جمیع منقطع است مثل
 انکه جمیع منقطع شود و در حد است و جمیع قمر را نه در حد است

و در بعضی وقت که کواکب در زمین مواضع را که دلیل سعادت و عافیت
 و جود جلال و جنت مانند این و احتمال دارد که کواکب در
 صورتی طالع هم در وقت بود عاری چنانکه طالع برج عقرب
 بعد از ششم در اسد که خانه است و طالع مراعات این است
 و قبایس دیگر ها چنین بود **فصل سی و هشتم** در ضعف کواکب
 و این ضافت که کواکب در دیال فی مابین طالع یا برج یا حقیق
 یا تحت الشعاع بتی در ضعف یا در کوه باشند و هم چنین
 و در کواکب در عقرب و در دیال قمر در طالع و در مخرج یا
 خالی البقی یا وحشی البقی یا ناقص در سیر یا هار و فلک یا در
 باد طالع در خانه های ساخته شده بود و یا در دیال کواکب بود
 که آن کواکب بد و فاسد بود و نظر دادن و اگر کواکب در وقت تولد
 طالع باشند و اما خانه یا دیال یا جویط باشند ضعف از خانه

نیمه از وقت عاری باشند **فصل سی و نهم** در دل چینی که
 در احتیاط را که فاکتور است و این هفت است اول صلاح حال قمر
 دوم صاحب خانه سیم کواکب که در عرض باشند چهارم طالع قمر
 پنجم صاحب طالع ششم خانه صرفی هفتم دل خانه صرفی
 و فضیلت هر یک بر وقت معلوم شود اما صلاح خانه آن بود
 که در عین خوشی و در دیال باشد و در طالع ایشان سعادت
 و صلاح حال کواکب است که بقوت های ذاتی معارضه کنند
 و موصوف باشند اگر این بود و این کواکب خوشحال باشند
 دلیل بود می یکی کارها تمام شدن آن با حسن وجه اگر بد حال
 یعنی ملائمت و حسن دیال و غم و غم و غم و غم و یکی در دل البتة
 و یک در بیرون عمل نباید شد زیرا که کواکب سعد دارند و نیست
 و اگر کواکب غم و مسایند و شویچه هر یک که کواکب با هم می آیند

و اگر ظاهر باشد بطریق معلوم نشاید هیچ معنی از این
 و تخریب بناها خصوصاً تخریب کتیبه که در کتب با به عاریت شود
 و قتل بیاع سیاست و معانی ظاهر و معانی اما اگر ظاهر بنوعی
 بنظر دوستی از بروج منقلب می شود و اعدایار ملوک و طلب
 حاجات کردن از پادشاهان و بقیه علمای ایشانیست و جدا گشت
 یکی از بروج ثابت بود در بعضی شهرها و در بعضی دیگر نه
 و بوقت ششما و بوقت و جلوس سلطنت پادشاه است و بود
 و اگر بروج انشایی بود انشایی کاری که در آن کتیبه می بیند و در آن
 شایسته بود چون ظاهر باشد بافتاب بنظر و شعاع هر کس که
 در شایان مکتوب اجتماع کسفر منظم شود بعد از منظر این حد
 و تفتیش می شود و استقیان هم به این شرط این را از آنها کردن
 که موجب شایسته باشد معنای کردن اخبار و خبرها را شایان

بخدمت

و اجتماع بنظر من است که بعد از انصراف معنای متصل شود
 همان بروج و اگر ظاهر عطا بر بود و مسعود بود ابتدای تعلیم
 و بجا و اگر کتابی شایان و اگر معنوس بود در او خبر باشد خاصه
 عداوت و عداوت مسعودان بود که متصل بود بعدی و مطا
 معنوس است که متصل بود بنوعی بنظر دشمنی و با بجملة اتصال
 بر وجه پسندیده هر کس که با بر این شایان که منسوب بان که یک و قمر
 با خنوب و کینه و همدان و دو بخش و طریقه تحریر و خالی السیر خاصه
 که منصرف بود هیچ کاری نشاید کرد و اما تعالی بالصواب

بلانکه که ای که هر صودند و قدری دارند در حرکت خاصه خود
 یکبار و بیست و دو کوکبند و حکای یونان از برای آسانی
 بعضی از ایشان چهل و هشت صوره اکیخته اند و دارند از
 علم بر منطقه البروجند و بیست و هشت در شمال منطقه اند و این
 در جنوب اما آنچه در منطقه است اول صوره حل است و آنست
 کثیر را ماند سران پس کرده و بر پشت نهاده و بدو دست و یک
 بسوی مغرب و هجده ستاره است داخل صوره پنج ستاره و صد
 دریم صوره شمس است نیمه اول و کارماند از ناف بر روی و سران
 کرده و شش و دم از الم و در خسته بسوی مشرق و چهل و چهار ستاره
 سی و سه داخل و باز ده ستاره در خارج سیم جو است و این
 توانان کوکبند یعنی و کوکب کوکب است شکم نه چون و کوکب
 و روی مغرب نهاده و دست بگردن در آید و در فصل است که این

قند ایشان و منطقه و بیست و پنج ستاره است داخل صورت
 و چهل ستاره خارج صوری سران است پنج پاید را
 روی مشرق و نهاده و بیست و نه ستاره است داخل صورت و در خارج
 و چهل ستاره در داخل و در خارج صوری اسد است و این
 ماند نه تمام و هفت و نه تمام استاده و در بیست و نه پاید
 چار و در بیست و نه و در بیست و پنج ستاره است داخل صورت و بیست
 و هفت ستاره در خارج و هشت ستاره در داخل و در خارج
 صورت سحله است که کثیر کی ماند و بیست و نه پاید
 روی مشرق و بیست و نه و در بیست و نه پاید و این
 خوشه کند که کوکب در داخل و بیست و نه پاید و بیست و نه ستاره
 سی و دو داخل صورت و بیست و نه ستاره خارج صورت
 و بیست و نه ستاره در داخل صورت و بیست و نه ستاره خارج صورت

میزانست قرائن و یلما ند و پلید و معری مغرب و هفت ستاره است
 داخل صورت و هفت خارجه صورت و نه ستاره در داخل و نه خارجه
 صورت غریب است و گزیده می نماید روی غریب بقادر دوم نابو
 داشته روی شمال و جنوب و چهار ستاره است داخل صورت و بیست
 و یک ستاره خارجه و سه ستاره در داخل و نه خارجه صورت و بیست
 و یک ستاره می نماید تا گردن و در غریب بقای می گویند او می نماید با یکدیگر
 متغیری در میان آنها و تمام کینه برای آن یافتن و این بیست و یک ستاره
 روی بیست و یک ستاره است صورت جدی است
 حیوانی مانند مثل مرکب و بیست و هفت ستاره است و دولت
 روی می نماید استاره و چهل و پنج نقطه سرش روی شمال می افتد و بیست
 و نه تکه بیک دست که از آب بود داشته و این روی باهای او بیست و نه
 از این سبب مسکب الا شش خوانند و بیست و پنج ستاره است

صورت حوت است و ده ماهی مانند سبب یکدیگر بخارده
 و بیست و هفت ستاره است و بیست و یک ستاره در داخل و نه خارجه
 داخل صورت سی و چهار ستاره است و بیست و یک ستاره در داخل و نه خارجه
 بیست و یک ستاره در داخل و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره در داخل و نه خارجه
 در این میان بیست و یک ستاره است اما صورت شمالی بیست و یک ستاره است
 صورت که در نقطه معدل آنها بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره
 صغری است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره
 ظاهر چهار کمان ایشان و هفت صورت اند و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره
 که در طول و در میان ایشان بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره
 بدختر بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره
 تصویر کرده اند و ده ستاره که در میان ایشان است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره
 خوانند یکی اندر یکی و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره است و بیست و یک ستاره است

اندازی و آنرا در آن نزدیک قراران ستاره گشت بقطب شمالی
 بدین واسطه که کشتی را هر یک در خارج این هفت ستاره هفت
 کجک کوچک رسم آهوی اندر دم در آن کجک بزرگ و او مقام
 اندامت آنان سبب آنکه بویید و در فیه یک همی کجک از دم در
 ستاره باشد سخت قوه که در چشم بانی انجان کند از آن اسباب
 خوانند و ستاره کان داخل خطای آن سوی پنج ستاره اند صورت
 سیم ستاره است از دهای که اندر کوه و کوه قطب شمالی می ماند
 که پنج دستاره آن او سی و یک کجک صورتی چهارم قیاس است
 ملکی که اندر تاج و سر ظاهر و در ستاره پای می جفتان برای دیدن
 اندیم ستاره کان وی و لعل یازده اند و ستاره خارج او دو باشد صورت
 حیات او چهار کجک سماج بنویسند از سر و پا اندر دست در آن
 کوه جانک می کنند ستاره کان داخل صورت او است و در آن خطای

ستاره یکی صورت سماک را به این جلالت دانست که یک است
 بقدر آنکه بانی از هم دور میان دو پا خطی و جانب جنوبی آن کجی
 باشد و در آن خطی از آن کجی که اندر سماک اندر انجانند
 صورتی هفتم نگار است از آن کجی که بویید و در دهای که اندر
 ستاره ستاره کان او هشتاد صورت هفتم الهای علی را که است
 موهی که اندر بوزان و استاره برای کوهنق بدین سبب بعضی
 بنویسند و ستاره کان او بیست و هفت خطی ستاره اندر یک خطای
 صورتی هفتم نگار است بچند دهی که اندر است و در آن خطای
 هم که بویید یک طرف او ستاره است و در آن خطی از آن کجی که
 ده ستاره اندر صورتی هفتم بجا جاست موهی که اندر کوهنق در آن
 کوه بوی مغرب چهار و اندر و در بوی بانی کوه بوی بویید در آن
 ستاره اندر و لعل و در خارج صورتی هفتم ذات الکر سی است

دایمها مانند و منوی ششست و دوی چوب او در دین کوا
 ستاره این روش معروف بکف الحقیق و سینه و ستاره این
 روش صورت بازدم و میارشی است و او را چاه را با س الزول
 خوانند و در این مانند استاره سر سوزی شمال دیا چاه سوزی جنوب
 دید است شرقی الت قتل در آرد و دید است غربی سر سوزی و کینه
 بهت و سلفی ستاره این روش در خارج صورت می ستاره صورت
 ۱۲ مملک انسان است مودی زمانند استاره و بیکن است غلظت
 مرکبی گرفته و بدست دیگر ناز و نایب و جانب چپ او ستاره این
 روش این عیون خوانند چاه دره کوکی داخل و در خارج صورت ۱۳
 عوامت مودی زمانند دوی عیون غلظت و ماری بدست گرفته و داخل
 صورت بهت و چاه که کت و پنج در خارج صورت ۱۴ حیات العیون
 و او بصورت عمارت سود و شب بود است و با و عیون عیون

سوره هجده ستاره است صورت ۱۵ هجده ستاره مانند یک کاف
 سوزی شرقی پنج کوکت صورت ۱۶ اعتقاد بهت عیون زمانند
 و در دین دوی شرقی دوی هم پال و کوکی با سوزی روش سوزی
 نیوی خوانند و در کوکت اند داخل و سینه خارج و سلفی در داخل و سینه
 خارج صورت ۱۷ و لقیق است صیقلی عیون عیون عیون عیون
 کوکاه پای او می است و دست هر غلظت و کدر و باید بگوید
 و اصل و همانند که غلظت و در ستاره اینست که از این صلیب خوانند صورت
 ۱۸ با سوزی سوزی است سر سوزی زمانند کیش او سوزی جنوب و چاه
 کوکی و از این اند صورت ۱۹ و سینه غلظت بنماد و سوزی امید و مانند
 با و دوی دوی عیون کینه بهت ستاره اینست صورت ۲۰ المرق
 المسلسله دایمها زمانند استاره سر سوزی مغرب و دیا چاه سوزی شرقی
 و در دین شمال و در سینه و از این است و از این سینه و سینه ستاره

صورت ۲۱ مثلثی مغشای و الساقین و اما در چهار شاخه است
 سه ازان بوسه و در یکی بر فاعله جوع سه صلصت کویندا
 صد و شصت و چوبی بازده است اول صورتی که بصورت بر جوع
 نزدیک است و در جنوب منطقه قطبی است وانی است بحری
 اشقی برع و اما در دینجی چند دین ماهی و روی شریک بوده
 بخت و در ستاره است صورت ۲۲ جبار است و در اما در
 و میان بند و عصای است که در دینجی مغرب ادره سی
 و هفت ستاره است صورت سیم غریب است جوی آن اما در
 یکجای و در بعد است در آخر او ستاره است و در می می
 باختر غریب و چهار ستاره است صورت چهارم انجست خرد و در
 مدنی سوی مغرب نگاه هجده ستاره است داخل صورت و بازده
 خارج شعر که غای کل اصغر است صورت ۶ کلب و قمر و زین

فانند

خوانند و در ستاره است یکی شعر و عصای که بشامی معرفت
 در یکی مطلق که انرا عرب بنوع خوانند صورت داسیند است کشتی
 و اما در و چهل پنج ستاره است و سه چهل و بیست و شش شعر
 صورت ۸ سخاع است و اما در اما در دینجی بار یک روی مغرب
 کوه و بخت و هفت ستاره است صورت و کاویت و باغند
 و بیخاند و هفت ستاره است صورت آخر است ناغی اما در
 سر سوی مغرب کوه و در بیخاع و شصت هفت ستاره است
 صورت اقطر است و صورت بیج و سوم و سی هفت ستاره است
 صورت ۱۲ سبع است و بیخ و اما در و فطری پای او گرفته است و
 بنوی شمال و در و ستاره است صورت ۱۳ بحر است و در
 سوزی و اما در و هفت ستاره است صورت ۱۴ اکلیل جنوبی است
 و سیاق و ستاره است صورت ۱۵ اسحک ماهی و اما در سوی

که بسیار مایل باشد بدین صورت
چهارم دوازده

یک ستاره و دوازده است و چشم شرقی قدر بدین واسطه یعنی افق
خاسته و سرخ رنگ است و با او ستاره که اندک شکل حرف

طال بدین صورت پنجم هفتاد است ستاره

تاد بک چون سه نقطه و بالا و بین بدین صورت

سهم هفتاد است پنج ستاره است یکی از همه و دوشو

بوسه شکل حرف لام و آخر با آن کشته بود یک پای جزا

بدین مثال هفتم نواخت دان و ستاره است و دوشو نویدک

توجیز او این بگو که عقل و یک تود و بدین شکل

هشتم نواخت دان و ستاره است تا یک و سینه سرخ و صیان

ایشان ستاره است معلق دان و ستاره با چهار این معنی است

بدین صورت نهم طراست دان

دوازده

دو ستاره است بر دوشم اسد از هم اندکی دور بدین صورت

دهم چهار ستاره اند بر پیشانی اسد و روش بدین صورت

یازدهم نیز دو ستاره اند روش و یکو جبار هم دور در سیدان بعضی

بر کوهن توهم کرده اند و بعضی از آن بدین صورت

دوازدهم سر قرینک ستاره است روش بر کرد و پنج ستاره است بدین صورت

سیزدهم هم موافق است چهار هم سال امار است ستاره است روش

و منفرد بر کف عمار بدین صورت یازدهم سر ستاره است روش

عذار چون کان که بعد دان و موافق است بدین صورت

شانزدهم نیز با او ستاره است یعنی و شاخ عقرب و اندک و یک

نیز خوانند مقدار یک نیز از هم دور هفدهم اکلید است

و این چهار ستاره است از هم دور بر پیشانی عقرب بدین صورت

هجدهم قلب است سر ستاره است در وسط او و اقصای روش

نراست و بجایه سرخ و او را قلب العقیق گویند و دو ستاره دیگر

گویند یعنی را بدل نوز و هم شواله ماند و ستاره است

روشن بهم نزدیک بر سر دم غریبانان نیش غریب خواستد بدینصورت

پنجم نفاعست چهار ستار و بر مرقه و یک کشتان مشهور است

و چهار دیگر خارج از شکل مربعی و کان سبز و سرخ بدین صورت

پست و یکم بلا است و این منزل پیش بعضی موضع است از قوس

الى اخره و يفتش بعض شئ ستاره است بدقيقه

است و معین ذابح است و مستاره است کوچک و تار است و در

شاهزاد محمد بیگ کرور و شیخ جیدی و بالای اردوستان و ستان

پیوسته که انرا کوی سفید سحر خوانند و ایندو ستاره که انرا

الح میگویند بدین معنی

دوستار کو چاہئے کہ عروشا ایشیا عربیہ انرا خلق کو نیک

۲۱۵
 در دست چپ صورتی است
 در دست راست صورتی است

میت و چهارم صعود آن ستاره ایست بر ذوال جدی بر کف صیقل

● ● ● دلولو و پینای شمال و جنوب بدینصورت

دست و ششم فرع مقدم است و هفتم فرع موخر بر بدن و قوس اعظم

افراد این مجتمع نیز خوانند و بعد میان هر یک مقدار نیر به باشد

کفر دیدن بر چهره او با ایشان بازخواستند

بیست و هشتم رشتا خوانند و بطور الحوشین خوانند و استعاره است

روشن میان برج حوت و ستارگان حوت و دیگر که او بر او

از این سبب و در این شاخه ها شد و اسم اعظم بالاصول می

[illegible]

114

یہ سب سہولتیں ہوتی ہیں

۳۰

34

6

279

10

1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299
2300
2301
2302
2303
2304
2305
2306
2307
2308
2309
2310
2311
2312
2313
2314
2315
2316
2317
2318
2319
2320
2321
2322
2323
2324
2325
2326
2327
2328
2329
2330
2331
2332
2333
2334
2335
2336
2337
2338
2339
2340
2341
2342
2343
2344
2345
2346
2347
2348
2349
2350
2351
2352
2353
2354
2355
2356
2357
2358
2359
2360
2361
2362
2363
2364
2365
2366
2367
2368
2369
2370
2371
2372
2373
2374
2375
2376
2377
2378
2379
2380
2381
2382
2383
2384
2385
2386
2387
2388
2389
2390
2391
2392
2393
2394
2395
2396
2397
2398
2399
2400
2401
2402
2403
2404
2405
2406
2407
2408
2409
2410
2411
2412
2413
2414
2415
2416
2417
2418
2419
2420
2421
2422
2423
2424
2425
2426
2427
2428
2429
2430
2431
2432
2433
2434
2435
2436
2437
2438
2439
2440
2441
2442
2443
2444
2445
2446
2447
2448
2449
2450
2451
2452
2453
2454
2455
2456
2457
2458
2459
2460
2461
2462
2463
2464
2465
2466
2467
2468
2469
2470
2471
24

[illegible]

مشتن	۱۸۵۲	۱۸۵۲
مشتن	۱۸۵۲	۱۸۵۲
مشتن	۱۸۵۲	۱۸۵۲

روح پاکش بر من است جای غم کاسان و جانان اهورا

ایضا در محبت

بر من صد خرام هنر پرورد نهر محبت دلکش سفینهای مکر

منازل و مقامات

فرشته که در آغوشش بوی بهار و لعل لاله دامن

نغمه ترانه در دهان او خوشتر و ملاک

ترکست آن که در غنای او غنی تر

طالع فرشته طالعش در شری

فلک سفید شفق رخسار لب

جلوه بر رخسار او و لعل چشمش

بیله در و در این نام و شوق

ملاستند طبعش و منقش

کون

سوار چست بر منی بوی باغستان و شام و قمار باستان باغ

بوی خوشنایف درم آغوشش

قبیله که در لیل و نهار و طبعش

اجاج تلخ و قهقهه بزمی است و

مشاهیر و بزرگان و شواله

محبوب خیر و شوق و شواله

حکام و تنگ نظر با چشم جام

رنگارنگ و کج و غیره و عرف

شعاع و لب داری و عارف

یک کلام و در این سبیل و

عقیم و عاقبت ناز و عامل آیین

در محبت

مهری بلبل بعد از این ایستاده و خرامی

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

مهری و قلمی و جلا خورید و با سحر

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

در هر چه بخت

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

چون احدی بکشد این فلک را برجا

معنی فی حق تعالیٰ و امت بلند
 خدایم از انوار غنی و قانع کرم
 انیس حمد و یا نشاء صمیم هم خدایم
 ترقی رفیق را لا اله الا هو تنزل دین
 صیام روزه را ایمان از امره است
 جواد علی بن فراد و قبل امیر
 جهان را است و کسا له شایسته کرد و
 جلیل اسب و نام کو سفند و در خود
 عالم را است و کسا له شایسته کرد و

نهی رایت بخیر کل دها غنچه خندان . قلات سرور باد لعلات و شایان جان

بدره جرح ایوان در خوش شایسته

مجلس ششم در روز شنبه ۱۵۱۱
در محفل و در میان و در میان و در میان

محمّد بن علی کتبی عرج لیک بلیه کولی
علیم و عالم و ملام با نانو اسی بر زبان

او ایاز درین دو عالم کجاست
حاجه مال رو می رسد اینجا

اسم جارا مدخر بنام خزان انکه
شبان صیف بشهره روستا و انسا

بسم و شوق و احسان و خوشنودی
وفاق و عمل بنده امجد و سحر و شوق

این کس که می کاها می تاز می چید
 خری و سوار فی را کس می از می تاز
 یکی کجا در ده نه تان سپید و کجا
 حیدر تاجش فرخ می خاست و تان جانب
 کات مشق سلف لاف می خاست
 تقی و تقی و هر کجا و هر کجا
 سقین سقین کادره خلد می خاست
 سقین سقین کادره خلد می خاست

و قد تم تصحيح المصحف المذكور في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٥ هـ
بأمر من صاحبها المرحوم الشيخ محمد باقر المجلسي

فج شادی و سرور و جلا فرج شاد
مجلس

و در هر روز که بر می خیزد کافی است که پنج
دفعه در آب و روغن بپزد و بخورد

منار فی سنا رفت جلا فی سنا
جف میل خضر شرم سیاح تحب اغا

خبر من دلیل بقا غیبت الیه سر
ز دل کلمات سنین قطعه حق است جبار

سنة من هذا الفناء لا سبب لها

لغ احمد حبيبت الله ان سحر سحر افشا
اعبازي کس کو کيست غم جو سحر کچھ

فقط چون مرید بود گفت که این است
الکیمی

چو باد نغمه سنی مرا حرم بند انگشتان

ای خطه مشک مشک تا تاری ^{میل بر خفیف اگر داس عیا}

مشک مشک ^{کوی چون بلبلان کلانای}

شکر مستی ^{مستور هشیار} ^{نصرت و مظاهره یاری}

مهر و مستن و مستین محکم ^{مظلم و داج و مدح تاری}

دهن و می است و وفی ^{مک و فک و حوان حلی خا}

ایمال و جبر است و ^{استکانت قضیه و تاری}

قسم و حله و این ^{نیوی و اهل ذمه و نهاری}

طوس و حان ^{چون تعطل طالع سیکاری}

فره کنی ^{مهره پیشه سر سزاواری}

ضرب و جلا ^{ترکی اوراق و هند و تاری}

جزیه سر کن ^{مذوق گری است شتم و تاری}

قرقش شبنم ^{مشتک و بیا و تاری}

نور و دل ^{شیر و بیا و تاری}

نور و دل ^{نور و بیا و تاری}

و خفا و دس ^{نور و بیا و تاری}

سنان و سکن ^{نور و بیا و تاری}

زلف و خفا ^{نور و بیا و تاری}

نفس و کبار ^{نور و بیا و تاری}

رابطه و خفا ^{نور و بیا و تاری}

سنان و کبار ^{نور و بیا و تاری}

الان و خفا ^{نور و بیا و تاری}

جنین و اوله ^{نور و بیا و تاری}

قد تو سرور و دوست کل عینا دهانت غنچه و زلف تو غنچه سنا

مفاعل فاعل مفاعل فاعل " زحرج حشاند وزلوا لا لا

از یک تخت و نامان از آن محفوظ است

تشبیه عامه خود او جامه روان عیبیه ۴ بنظر آید در ده خفا و کلمه خود در عیا

فیراب کوارندوان انفرق صاف شد غرق کم و بیش و خضار

فردا که ای بخت و قضا **میل** عمیق تر و بود نه چو **فوالط**

تا کو پله باشد قراچ آب معین . . . فقیه را کدو در به شطرنج و سحر و سوا

اگر سبک نشا و شاد و سبک
هم سبک نشا و شاد و سبک

چو باشد سینه است اسلحه تن
که سینه در و طالع از آتش جا

او ملاط اکلمیان خوش است : مسا و کاه است و معجزه را

قائمتك حارسه و غار بانيك
صهيب بانك فرج حصيد البانك

غیب بانک ملاخ طین بانکس
نیاح بانک سک بانک کرجیت

هائیرمانک کتوت و در اینک قلم
صیاح بانک و در اینک است

در مقام

روحی طبع نودرج در سحر
کمرت هست از نیا بجز من و نون

نغول نغول نغول ، تو این مجرد آتش تقارب شمر

و نیز و لغض بود مختصر سوی جز نعم آری الامر

ماں وکای وکای کی " وکیتی بمعنی کم اندر خبر

اما درها ای یا هم چنین چو یا ای بود ای پیر

لیکھو

استاد و استاد اراد... از کار و توفیق و...

بازمؤخفف میکن باید

اولا احوال استعماری عماد

لیس مله جضدع و طاجس **۵** باز تختین و طاجس ایستاد
 و در عرب شناس سنج و دلی **۶** یاق و نقش و بهرچ است بید
 و در محم سنج و کسو و فرق **۷** عدل پس بعض و دام استعدا
 نیک و شش و ذفر و دیو چرنای **۸** قر اوین بیع خفیانرا صداد
 مشربا طاهره و مین و رضا **۹** مراد و جهان و ملک و قواد
 مختلف در میان عرب و عجم **۱۰** جز و چون طشت و طراقتا
 عمل و بر در احصیت دان **۱۱** امری هم قر جان دان بیدار

ایستاد

ایختین و قلیق و فرق **۱۲** کسر مقدار را چینی پیش
 مریج بکدانک مرا طسوج بکو **۱۳** طای حلی بود علامت او
 نقطه از زیر تختین **۱۴** برهم نیم دانکش بود حساب شمر
 تختین فقط بود بکدانک **۱۵** خواه در ملک ما بشن و خرابی

صورت راج مای معکوس **۱۶** دانک و نیم از حساب با یقین
 تلت باشد مصورت یکد **۱۷** تار و دانک میان شوی دیده
 مای معکوس و تختین برهم **۱۸** مید هدان و دانک نیمه
 نقطه و مین علامت نیمه **۱۹** که سهر دانک از حقا تقسیم
 مای معکوس هند و مود **۲۰** این نشان دانک و نیمه بدلا
 چار دانکست همی وای بود **۲۱** مریج حساب باید دید
 مای معکوس نقطه بیان **۲۲** چار دانکست و نیمه در مریج
 صورت پنج دانک در تار **۲۳** هست چو نه هست هند و عجم
 مای معکوس مرکز یی **۲۴** پنج دانکست و نیمه در فرق
 صورت تار هست صورت تار **۲۵** کشت س و شش کنی طریقی شاکا

مورد

جوی شمر جز دانک **۲۶** دوه و دانک از هر و نقدی

تبع و جود سن کا واسطہ کہ **شی و رای سدی است**

شی و رای سدی است

ایا لاله هزاره و زین شام **که یو ست چیمت**

نقوش و نقوش نقاشی این دنیا که بدست

مخاض و بویست جود پس **شی و رای سدی است**

پس خلق و بعد نم سال که **شود عود از حق**

نکشد

جی مان شی و رای سدی **پس نگاه صالح زانما**

نکشد

نویسند و طریقی پس **پس نگاه صالح زانما**

نکشد

عشق مرا تصنیف است **مهر پرده بوسی**

نکشد

نکشد

Handwritten marginal notes in Persian script on the right side of page 254.

تا کشت بزک در صفات **نکله بجای**

نکله بجای

یکان و کان **شمار** **نکله بجای**

پس نگاه **نکله بجای**

نکله بجای

و نام **نکله بجای**

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

لف و شش **نکله بجای**

لفظ اول **نکله بجای**

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

نکله بجای

Handwritten marginal notes in Persian script on the left side of page 255.

جمله است در يك پيتم نظم آمده ۴. بيشتر بخارج نظام الملك مولانا حسن

شرط و تفسیر و تعجیل و فسخ و غیره
مصلحت بعد مصلحت تعلیم استقامت

هست حرفت انک اند هارن اید
بشمارن ناکلا استان حرفت
باورد کجاس مایند بزبان ملک
برشمارن هر تریکله پچ و کلا

[Faint handwritten Persian script]

۵۴۰. فی پیمان یکتا سر ۶ هست لایق صرف مکرشش کن

اولاد و مردان از شقیب
 من مصطفی و نکره ۸
 و پدر و مادر از افان
 باز نوح و محمد آمد و پس
 پنج پسر و یک دختر و نام
 و اعراد و طهارت از نوح و پس

185

در بیان این امر که در این کتاب

نامهای چهارده معصوم در ترتیب ^{مبتدیه} گفته خواجه تاجان

مصطفی و سید محمد مرتضی و سید علی
جعفر و سید و

در حج و مضایح و زیارات اعمام و مومنان

نه هم داشت چون که رسولان کج
ایک بیت یاد کرد

چون حاضر وزیر و مقدم ابی عباس و حمزه

1875

بشکست از اعجاز نبی مرسل : آیات بخت و

سورة قصص و جبره استقرانها في جامع صد

ای تر در فهم داد حق طبع ۱۱ جمع دانی

هو

پیشانی
جلد
پیشانی
جلد

منه
لقد عرفنا
بالرغم من
بجانب
بجانب

اولاً بنو حنیف
که در کربلا کشته شدند
از اول بنو حنیف

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

باز نمایان و باطن و رحمت و کرم و مصلحت و مصلحت و مصلحت

در هر چه از این بی نهایت است

افتد و در کائنات جان سرور ما و در شکرت و در سجده و در

این نوع و باطنی و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

بالمیکن و در این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

بغیر از آنکه و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت

عظم و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت

در هر چه از این بی نهایت است

سوره های که این سجده است و اندران بر سر ما از قرآن

اول اعلا و بعد از این و این نوع و این نوع و این نوع

فلا اله الا الله و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

لیت از این و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

آن آلم و رحم است و در این نوع و این نوع و این نوع

در هر چه از این بی نهایت است

بسم الله الرحمن الرحیم و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

در هر چه از این بی نهایت است

استقامت و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

پس هر چه از این بی نهایت است و این نوع و این نوع

در هر چه از این بی نهایت است

در هر چه از این بی نهایت است و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع و این نوع

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على وحدانيته

هر چیز از راه شد مشنی کی به پنج دیگر فزای بر سر آن

لیس بهر پنج انرا از وضع شمس : کبر برجی و جای ماه بیان

و آنچه ماند در آخر منزل ضرب کن در شش و ده میسر

المختار

عمر و بنی نام سفره تعمیر کنی

مهر جبار رفته از خون به مهر
مدار به جبار رفته از خون به مهر

22

خزانہ و مدد و اعانت

... 1 - 1000 ...

دست‌انگیزان کمال است

المجلد

اختر نامه بشویرای افشاری و دودن کی ضرب مریدان زاده اش

خانم کیر تاجای مهش

اضاء

کتابخانه خواجه نصیرالدین طوسی در سبزده و سبزده اشرفی

ان شاء الله تعالیٰ ان من القاب تابعه

نصاً

انکہ میرا نام اسالت **۱** بشمار از مرگ سنا ہی

تاریخ و سیرت

10. 11. 1911

میں نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے ایک نیا کتاب لکھی ہے۔

بسم الله الرحمن الرحيم

احمد رضا خان

احمدیہ

روز سه شنبه چهارم ابریل
 به خنجر و خنجر از دست
 خنجر از دست
 خنجر از دست

در خدایا نام خدای عز و جل

هفت روز غرض باشد در حق **۱** تر از حدیث کن تا نیاید هیچ
 سر و پا و سینه باشد از **۲** نیست و یک با نیست چنان
 از میان آن که در حق **۳** این است همین که در میان
 شعله و آتش و در میان **۴** بله و این و آن و آن

در خدایا نام خدای عز و جل

چند عالم و خلق و پند **۱** خدای که در میان
 در میان و در میان **۲** که چنان که بیست و نه

در خدایا نام خدای عز و جل

فرد و سر و پا و **۱** دانش هر یک اسان است
 فخر و اخل و در حق **۲** فخر و اخل و در حق
 در حق و در حق **۳** در حق و در حق
 در حق و در حق **۴** در حق و در حق

در خدایا نام خدای عز و جل

در خدایا نام خدای عز و جل

چنان که در حق **۱** فرد و در حق و در حق
 عقله را در حق و در حق **۲** هست آنکه در حق
 هر که در حق و در حق **۳** بیض و در حق
 فخر و اخل و در حق **۴** فخر و اخل و در حق
 عینه را در حق و در حق **۵** فخر و اخل و در حق
 عینه را در حق و در حق **۶** فخر و اخل و در حق
 چنان که در حق و در حق **۷** فخر و اخل و در حق

در خدایا نام خدای عز و جل

فرد و سر و پا و **۱** دانش هر یک اسان است
 فخر و اخل و در حق **۲** فخر و اخل و در حق
 در حق و در حق **۳** در حق و در حق
 در حق و در حق **۴** در حق و در حق
 در حق و در حق **۵** در حق و در حق
 در حق و در حق **۶** در حق و در حق
 در حق و در حق **۷** در حق و در حق

در خدایا نام خدای عز و جل

ایستاده سر به رخ کل رعنا **۸** کل زدی تو در عرق زحیا

نعلات منامه **۹** وزن بحر خفیف دان این را

فرخ در حله بقله الحقا **۱۰** خنده مان فرد و منفرد تنها

معانست و دف **۱۱** زهر پر است و برده و قمر سنا

صرافی شتر کن کوهان **۱۲** نخلبان پر وید و تعالی سنا

فرد کل مان و چند با کفی **۱۳** آرمج و حبیب و یقین و بر سنا

نعم و دش جا بر باد رنج **۱۴** دد و جیان و دشت و بار سنا

عجز است در ای جبر و دین **۱۵** مثل و کماست و شب و دین

خو چه کا هو و سقران **۱۶** میخینند و در خوا حلفا سنا

مور ناس و در شتر و آقا **۱۷** حلیه تلید و ان سنا

قو بنسرت طلع با ترتیب **۱۸** خوشه عوون شکر و فرما سنا

ناس و ناس ناس و دنیا **۱۹** بد و واد و دمی و حوا سنا

صد هزاران هزار و رحمت **۲۰** هر زمان باد بر معلم سنا

ممت النصاب الصبیاء بعون الملائک

المنان فی اواخره

محمد الحرام
۱۲۳۳

بوی الحیا

و بعد چند قطعه که که است مثل است **۱** و سنا عرش کمر

حرف نازقا امیر خضر و علوی **۲** مستکار که الی انقطع

در بحر ملک است مثل است **۳** الفاظ عربی که معانی فارسی است

لغوی است از عربی

مهرش و مهر و دما و آب و خرب **۴** سهر و در آنجه و مال باشد بال جان

مهرش و مهر و دما و آب و خرب **۵** رنج و در و بر و آید و آن جان

شهریت و بیت و در و در و در **۶** سهر و در و در و در و در

است و آن و در و در و در و در **۷** خانه و در و در و در و در

امیر آل آل و در و در و در و در **۸** کرم و در و در و در و در

سعد و در و در و در و در **۹** است و در و در و در و در

لهر و در و در و در و در **۱۰** در و در و در و در و در

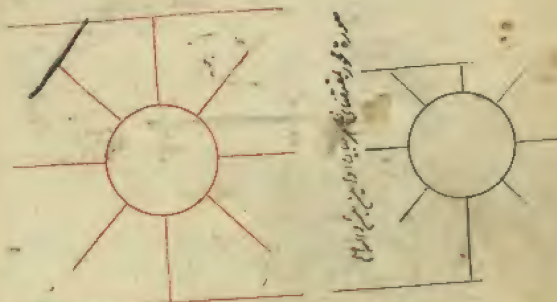
[illegible]

که از پای کلاه خوانند و از دل سی و از کمر میدوایند و اگر کسی بداند که از کمر میدوید
باب ۴۰ در پنج انگشت شمار بر پهلوی اعداد بنا کنند بداند که در کدام طبع است
 و نصف محض ششینی خود بر پنج انگشتی در مرتبه عبور از بر پهلوی چنانکه
 یکبار چارست و یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 است و اگر از یک یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 بداند که ای از هم او را داده کنند چنانکه یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 و یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 از این بنا هم در اول کبریا هم همان از بر یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار یکبار
 از هر دو برست و توجیه صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از
 هم و از هم خود و از خود و از خود است و از خود است و از خود است و از خود است
 و از خود است و از خود است و از خود است و از خود است و از خود است و از خود است
 از نفس لطیفه نقایص توجیه صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از

و هست بر پنج گویند و در پنج انگشتی از زلفه سی و است و از طوطی است
 هم مراد است و از هم چهل و از چهل چهل و از چهل چهل و از چهل چهل و از چهل چهل
 به توجیه صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 بنا کنند و آن چنان است که در هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 نسبت به حصول جذر گویند و حصول نسبت به توجیه صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 و از چهار صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 و از نزه را نسبت به چهار صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 این در میان بنا هم که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 بر دل و چنانکه از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 نام آن فاضلی که مبتدیه از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 یکرم مراد است و از نفس یکرم یکرم و از کرم حار و از توجیه صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی
 روح و از دل روح و از مراد است و از نفس یکرم یکرم و از کرم حار و از توجیه صفت است که از هر الف خوانند و از الف یکی و از یکی یکی و از یکی یکی

بهشتی و نشانی گرفت، محیطی که قطرش از آنست و وجهی است
 دانم خوانند و از آن که بر یک نقطه اند دل قبلاً با محیطی است
 و از آنست که مراد است و از این جهت قطر منتهی به محیط و
 خوانند و از آن رکت خوانند و هم در این معنی است که **بسم** **قطر**
 دایره که در محیط، غیر تصحیف منتهی بود، هم ترین مصحفی که هم
 نام آن است که منتهی را بنویسد و وجهی است که از منتهی بقدر است
 و از تصحیف او بقدر و از منتهی چهار صد و چهار مراد است و از منتهی
 چهار رست و مراد است و از قطر است و دو رست مراد است و از رست
 خوانند و از آنکه هم مراد است و از مصحفی که مراد است چون یکی از رست
 بسم احمد چهار حرف بود نام آن مراد است که او را یکی است و غیر
 چهار حرف که او را یکی است و نیز هم یکی از مقوم را فراموش کردیم
 و مراد است در معنی که او را نصف است و در او را دلیل بر آنست که محیطی

که نصف ضلع کم است از مراد است و وجهی است که از منتهی که یکی است
 مراد است که یکی است و یکی است و یکی است و یکی است و یکی است
 و از منتهی است و نیز اول از منتهی است و از منتهی است و در این وجهی است
 یکی است که دال است و وجهی از نصف است مراد است و از منتهی
 یکی است که در منتهی است و از منتهی است که یکی است و از منتهی است
 که مراد است و از منتهی مراد است و از منتهی مراد است و از منتهی مراد است
 و از منتهی مراد است و از منتهی ضلع و مراد است و از منتهی مراد است
 یکی چهار ده و از منتهی قطر چهار ده و محیطی یکی چهار ده و از منتهی
 چهار ده و از منتهی مراد است و از منتهی مراد است و از منتهی مراد است
 و این با منتهی است که اصل به آنکه عدد را از منتهی است که عدد را
 و مساوی و منتهی و منتهی و منتهی و منتهی و منتهی و منتهی و منتهی
 مراد است چنانکه نیست از منتهی به منتهی مساوی و از منتهی مساوی و منتهی

[illegible][illegible]

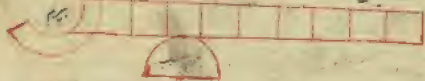
چون خداوند که بدین آیت فصل معلوم یافت و معلوم کرد که این باب که
نسبت مقل بود بر فصل نقل چون نسبت قیاس و شبهه نسبت نقل است از این جهت
که تعلیق درین نوعی بودیم چون نقل است و در این باب معلوم
مقدود و بیان مراد چون هر باب و دلیل جانب و وجه بیان است که
فصلان در باب این فصل بود و چون هر باب و دلیل جانب و وجه بیان است که

३५

چون دستها را طبل می زدند و در وقت آنکه هم می خواندند
هم می خواندند و آنکه می خواندند هم می خواندند و آنکه
چون دستها را طبل می زدند و در وقت آنکه هم می خواندند
هم می خواندند و آنکه می خواندند هم می خواندند و آنکه
چون دستها را طبل می زدند و در وقت آنکه هم می خواندند
هم می خواندند و آنکه می خواندند هم می خواندند و آنکه

فصل دوم اندر بعضی این نامیم که در کتب دین و دنیاست صلب
در آن حد که باید که حقش کرده باشد با تمام جان و کمر و دهر و خرد
و ملک و دین و عزیز و دهر و دیگر صلب و در این نامیم که در کتب
و در سوره زمین آیتش نقلی و آیه الله العالی است چنانچه فرموده
الانصار

معلوم و در آن وقت بعد از آنکه چون نسبت به آن
نگاه انداخته و مثال آن را فهمید که مثل من است و من را در
چنانکه متکاف باشد چون مثل حسن را از این باب در پی نظر کنیم
فهم کرد که در پیوستن آن سوی نظر می کند و فهم و دیدن

بکروانیم

قسم و نعيم و سر انجيب اب بوقت منى و بعد از منى كسيم نقل حرد
كه بنوعى منت ربك اورد مثالش اينست

فصل ۱۰ اند بگو انرا که این دفعه خوانند و این چند بار این رحمت هر یکی
معمول جل کند بعضی بیار بنزد و بعضی بیار هم کنند و بیار
آنگشت و بکنند نقل بر باله و در مسافر

[illegible]

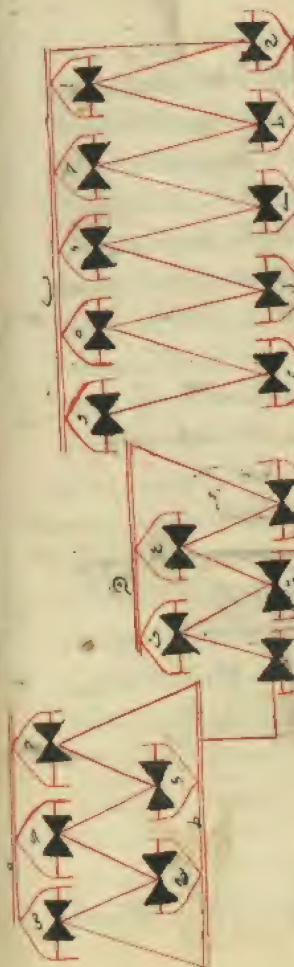
و نقل کرد پس دینی میانیم و ملک سریندی احد میم و دیگر میم و غیر
 میم و شرح افکنیم و پس باغ و باالایم و و چون افکنیم و باغ و غیر
 ط و باغ و غیر میم و و چون ط افکنیم و پس باغ و باالایم و و چون ط افکنیم
 انکافیت و و چون ط افکنیم و پس باغ و باالایم و و چون ط افکنیم
 و چون ط افکنیم و پس باغ و باالایم و و چون ط افکنیم و پس باغ و باالایم
 و نقل کرد پس دینی میانیم و ملک سریندی احد میم و دیگر میم و غیر

نعل چاه اندر لوب لوب چایست سران مدودین استونی
 و بسطی لوبی نعل کرده و اندر میان چوبی خاوه چنانکه بسط مدوی
 بر خیم لوبی شکل یباشد و بر یک لوبه شقی و درین استخیموسان
 و بعضی بدین روی ساخته چوب لوب و بسط زمین عود و
 مقصودی از آن بود و صورتی ایست

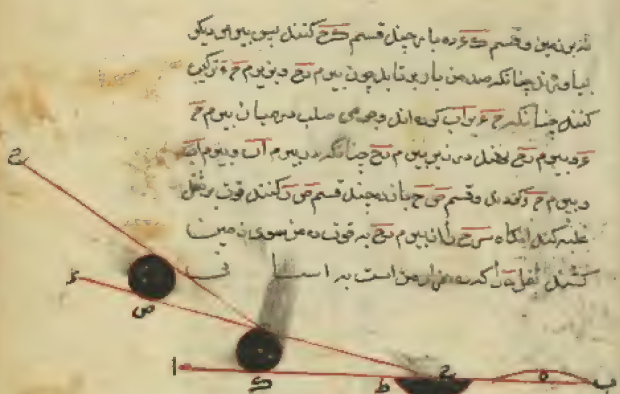

چون خواهیم که نقل معلوم را
یعنی معلوم بردیم نسبت
مقبض به نقل اول چون نسبت
نقل بقوت نگاه داریم مثالی چون
خواهیم که نقل بعضی بقوت و بعضی

فالتی کہ خود را بدین
 چنانکه مرده آید
فصل سوم در عمل
 بیسم چون خواهد شد
 کہ بدین الت وہ ہر ایک
 بقوت و وسوسہ ہر ایک
 چندان شقاوتی بی ساری
 از چوبہ یا از اسونیکہ
 در ہر این بی قراری و غریبی
 چندان بیسم آید و سہا
 را از آن بی غی شلہ
 کنند و جوی ملیہ در آن
 بیسم بخند چن چہ
 و قسم آید و یا چن قسم
 کہ کند انکہ بی
 و یکو ساری چندان کہ
 من و بنابل چن بیسم
 حق و قسم از آن در آن
 از بیسم آت و تکبیر کند
 و جوی صلب و در آن
 بخند چنانکہ از اسفا
 بیسم بی یوسف ادا
 جرم و کفر بیسم و کبیل
 کمیان از جرم و نور

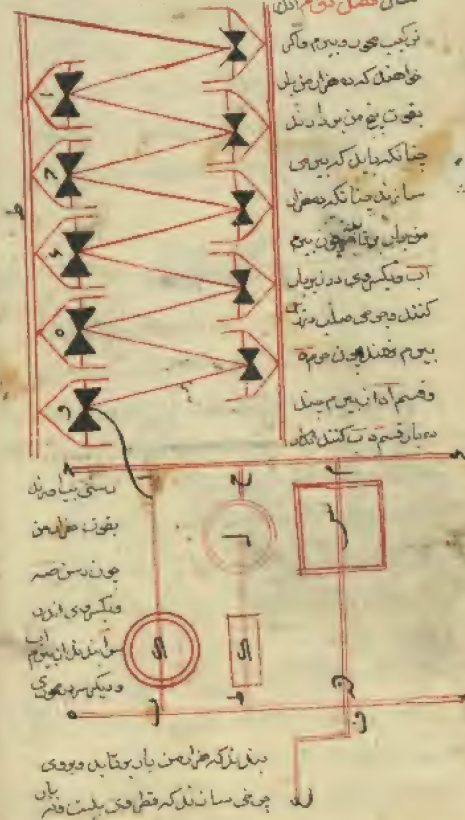
نه عنده

[illegible]

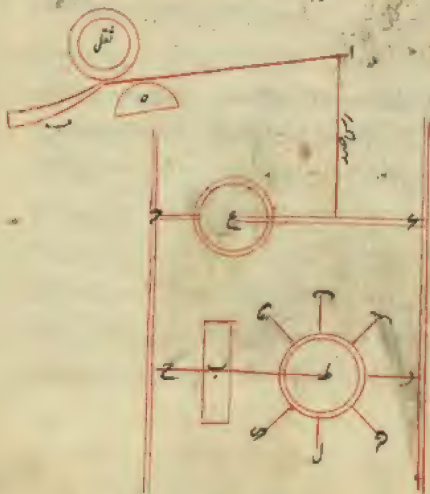
و سرش در روی بستاند و دست راستش را بر بکمر راستش بگذارد و می خداید و
بکلی بگوید و میگوید و دست چپش را بر بطن و دیار و بدالای او در برین

مثال فصل دوم از

تو کسب و درویشی و فقر
 خواهی که در هر حال
 بقوت تو منور شد
 چنانکه جان کسب و
 سارید خاک در هر حال
 منور و قیام تو
 آب و گیسوی درویش
 کنند و تو صلی و
 بیرون فضل و عزم
 و ضم و انوار و
 در هر حال و کسب

چند قطره و چون هویتم و جویج پس هوی بیکی سازند
چنانکه در این باب و فایده چون هویتم و جویج است
بر هوی سانه نامی چون چنانکه در این باب چنانکه در این باب
جویج و چون جویج و جویج است و جویج و جویج است
ان را به این قطره جویج و جویج و جویج است
ب کف و جویج و جویج و جویج است
ساخته و این قطره را به این قطره و جویج است
ب کف و جویج و جویج و جویج است
جویج و جویج و جویج و جویج است
چون جویج و جویج و جویج و جویج است
اساسی و جویج و جویج و جویج است

در این کتاب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است

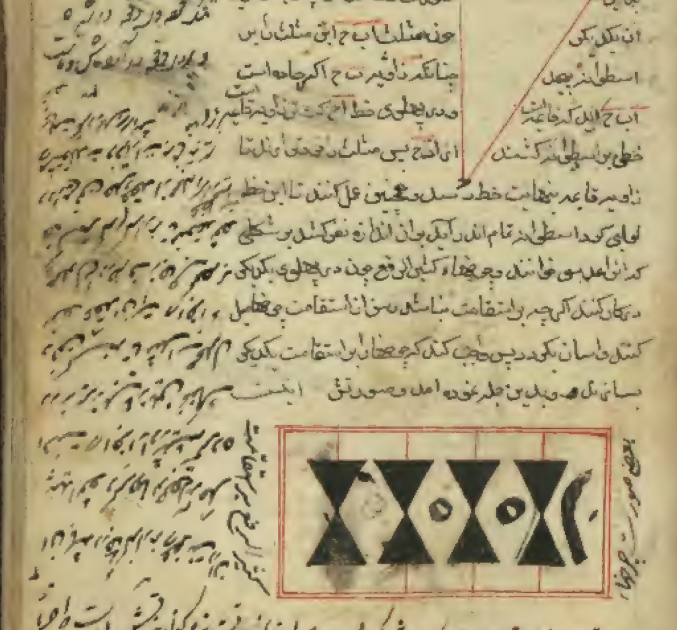
در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است

در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است

در این کتاب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است

در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است

در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است
 و در این باب که در این باب است

[Faint handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

در این

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی من فی ذلک من آل محمد و آله
 بعد از آنکه در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 بعضی از اینها را در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 که در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 اینها را که در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 خود را خواند و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 مثل اینها را که در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 خواند و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است

در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است

در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 نفس پس در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 پس در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 خود را خواند و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 اینها را که در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 خود را خواند و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 مثل اینها را که در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است
 خواند و در این کتاب که بنامش است و در این کتاب که بنامش است

نفسه است که جسم را در حرکت کردن و نفس با توانی ایشان
 خدا را نفس حیوانه و نفس جمیع قوه است که جسم با نفس حرکت کند
 و جز با نفس در بیدار و نفس حیوان را غیر از این خداوند گفته اند و از خود خادم دیگر میکنند
 و آن که حس است پنج کار است که در نفس و حیوان نفس و پنج کار است
 حس حرکت و خیال و ادراک و محسوسه و حافظه و قوه دیگر و نفس به صورت غایب
 و اما جان هم حس غریزه و نفس به صورت و یکی که جانان نفس بنیاد را در بدن
 بداند نفس طبیعی با جانان خود خادم نفس بنیاد و طبیعی بنیاد با جانان خود
 نفس حیوانه و مجموع با نفس حیوانه و خدا را و خود و خود و نفس نه نیست و نفس
 نهاده و غیر از اینها خداوند بسیارند اما آنچه ضرورت در این رساله بیان شود
 تا طایبان حق را بصیرت حاصل گردد و نبش دهدتم بدانکه هر یک از اینها را
 کاری و شغلی مخصوص است که دیگر کاران عاجز است چنانکه شغل قوه ادراک
 در شکل الوان را ادراک کند یعنی تقریر بینا در آنی که تا می بیند و سایر امور

و در اینها

و بواسطه یکبار این شغل عاجزند و کار حس است ادراک صورت است یعنی ادراک اشیاء
 و محسوسات و بطور آنکه ادراک است و بواسطه یکبار این عاجزند و شغل شش ترا در ادراک
 و بوی خوش و ناخوش است و این بوی مخصوص است و کار حس ذوق ادراک
 شغلی و شغلی است و دیگری نمی تواند ادراک کرد و شغل حس است در همه احوال
 مخصوص در دست است که حرکت و شغلی که در دوی و در حس نماید و این
 مقام در درگاه حس ظاهر است که نیست اما در درگاه حس باطن بداند که یکی از کار
 باطن حس حرکت است و مکان او مقدم بطن اول و باطن است و در طریقه آن
 به واسطه ملاحظه می شود یکی از برای اینکه چون چیزی بدو چشم در حرکت شود و حرکت
 آن در حس حرکت یکی نماید و اگر کسی را در حس حرکت غلبه باشد یکی را در حس
 حرکت آنکه حرکت چشم یک حس را حس تواند کرد و بدو چشم نیز حس یکی میکنند
 با وجود آنکه هر چیزی علاوه ادراک میکند پس اگر حس حرکت این که صورت را
 در از چشم دیده با یکدیگر جمع کنند آنکس یکی را دوی بیند چنانکه احوال بسیار

در هر آدمی که از این برایشان هزاره ای باشد مراد این قوه است و این قوه از نظر
 بازتابیده و عبادی و اولی اهل طین باشد و مانع است و دیگر از نفس باطن قوه مفکر
 و این قوه اگر مستعد عقل کند آنرا مستطوره و ذکره گویند و اگر تابع هم شود
 آنرا مستقیم گویند و مثل می نیست که قدرت نماید در حاد که در حافظه خبر است
 و علی ای آنکه طین باشد مانع است و دیگر از نفس باطن قوه حافظه است آن
 قوه است که از اهل طین و ظاهر هر یک با و رسد نفس آن دردی باشد و از آن است
 و اگر مردم یکبار یکدیگر را ببینند و دیگر چون بهم رسد یکدیگر می شناسند و اول
 نقش ایشان در حافظه هر دو نوشته شد و ذکره آن نقش اول را که در حافظه است
 داشت با این ضرورت دوم که در هر یک از این دو باشد و از آن دانند که این نفس را چه چیز
 و عمل او طین است و مانع است پس هر دو نفس چون لوح است و ذکره خوانند و نقش
 نوشته شده و این برایشان و حسن حرکت چون در باب است که نه در می بسیار
 یکی شود اکنون بدانکه قوه مفکر است و ثبوت حجت و هر یک حرکت که از این

و این حرکت با غیره یکی حاصل شود و آنرا قوه مفکر گویند و هر چه از این برایشان
 مستعد است با طین است و در هر یک از این دو قوه است و هر چه از این قوه
 گویند که شادمان نفس است و این قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 و نفس است و از این قوه از این قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 و دیگر از این قوه مفکر است که با این قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 و باید بود و در هر یک از این دو قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 چنانکه عقل نظری تصور کرد و آنرا از قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 و کس در مقام و دیگر و امثال اینها که در عالم است که از نظر کردن و فرمودن
 نظری حاصل کرد و در این از قوه مفکر است که با این قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 که عقل عملی خدام عقل نظری است باب در صورت موجود است بدانکه اول
 که در این جهان است و هر یک از این دو قوه مفکر است که با این قوه مفکر است
 سه معرفت که است فرموده اول معرفت حق و دوم معرفت مفکر است که با این قوه مفکر است

بچ و از هر معرفتی چیزی در وجود او از معرفت حق عقل دیگر بیدار شد و از
 معرفت نفسی و از معرفت شایسته او یکی جسمی بیدار شد و عقل دوم را بیدار
 بیدار شد و از آن سه معرفت آن هم بدین نوع عقل دیگر و نفس دیگر و جسم
 بیدار شد تا در مرتبه عقل و در نفس و در جسم بیدار شد و آن نه عقل
 افلاک و در نفس نفوس فلکی و در جسم جسم فلکی پس هر عقلی و نفسی
 باشد و فلک اول را عرض و فلک اطلس و فلک الافلاک و جسم فلک
 و فلک دوم را کوس و فلک البروج و فلک ثوابت خوانند و فلک
 فلک ثقل خوانند و فلک نیر از فلک ثقی و دیگر فلک مرغ دیگر
 و دیگر زهره و دیگر عطارد و دیگر راقه و عقل فلک قمر و عقل فلک
 خوانند و نفس او را و اهریمن و صور گویند و بعد از افلاک و فلک
 بیدار شد یعنی آتش و هوا و آب خاک بعد از آن بخواند از فلک
 بتاثر که اکبر عناصر در هم نرسد و از آن ترنج و از آن دایره و از آن
 بتاثر که اکبر عناصر در هم نرسد و از آن ترنج و از آن دایره و از آن

بطلاند

بیدار شد و اکبر بتاثر که حضرت امین که بتاثر که از آن ترنج و از آن دایره و از آن
 و از آن ترنج و از آن دایره و از آن بتاثر که حضرت امین که بتاثر که از آن ترنج و از آن دایره و از آن
 آن که مراد و بعد از آن که آب و بعد از آن که خاک و بعد از آن که
 آن است که آتش را بیل بیاباست چنانکه در شهاب و در فلکها دیده میشود
 و دیگر چون افلاک آتش را نیز میکنند جسمی که بر دی میافتد و باقی بر
 هر کدامی آب است بدان دلیل که اگر جسمی را بر بالایی دور زیر آب بری
 قرار بگیری و در بالای آب بنیاید و مکان آب فرق خاک است بدان دلیل
 در مکان خاک را که بر بالای آب میگذارد و از آب قرار میگیرد و در زیر آب
 میرود و در عقل تا که خاک را هیچ نمیدانست و از خاک آسان نمیدانست
 و نبات و حیوان طریق معاد است پس از حضرت آسمانی و فیض مجاز و معاد
 یعنی از عقل بر نفوس افلاک تا بعضی که در تاباض رسد بعد از آن رجوع کند
 بطریق معادن و نبات و حیوان و انسان تا حضرت الهی متصل گردد و در آن

لذا آمد به شد و بنفقا تا برکت و مقام اول خود رفته و در کل دنیا چون
 در اینها نفس الهی از جی لاریت و اضیضه مضیضه و در کل سنی ^{اصل} _{علاج}
 و بشه که اگر آتش بر سر ج و مرور و امور اندک اندک صورت آتش را کند
 و صورتی هوا کرد و هم از سر صورت آب گیر و آب نیز صورت خاک
 و خاک صورت آتش کرد و در این طریق عنبر از صبر و بصورت ^{نقل}
 می کنند تا بصورت اصلی خود درند و این تبدیل عنبر را آینه عنبر گویند
 بدانکه طبیعت آتش گرم و خشک و طبیعت هوا گرم و تر و طبیعت آب سرد
 و طبیعت خاک سرد و خنک و پس آتش را هوا در گرمی ترکیب شده آنها
 در تری ترکیب دارد و آب با خاک در سردی ترکیب دارد پس چون ^{خاک}
 آتش بر تری بدل کرد آتش هوا کرد و چون گرمی هوا بر سردی بدل کرد
 هوا آب شد و چون تری آب بخشک بدل کرد آب خاک شود و چون سردی
 خاک بگرمی بدل شود خاک آتش کرد و این را طریق مبدأ خوانند و گفته

بمن

چنان واقع شود که اول خاک آب شود و خشک خاک بر تری بدل کرد و خاک
 آب شود و سردی آب بگرمی بدل شود و آب هوا کرد و تری هوا آب ^{خاک}
 شود هوا آتش کرد و گرمی آتش بر سردی بدل شود و آتش خاک کرد
 و این را طریق معاد خوانند اکنون ما سخا را عناصر را دلیل که بر تمام ^{بنا}
 این راه نیکو روش کرد و بطریق مبدأ بدانکه چون مشهور از انشا و شوا
 بر افروزدند میل طرف بالا کند و در شب میل بشان بقاییت ظاهر در ^{شبت}
 و اگر آتش هوا آشی این سنی که از هر شش و چراغی عقل بودی متصل شد
 روشن و بالا رفته در میان هوا تا بگو آتش لیکن چون آتش هوا کرد
 ترکیبند و در خشک دوزی از یکدیگر جدا شد خشک این شعله نسبت بر تری هوا ^{آتش}
 و اهل آن خشک شعله شمع و چراغ بر تری بدل میزد و مانند میل بقاییت ^{بنا}
 در روشن است و نیز عقل بقاییت بر من اما اگر هوا آب شود آن است
 و در فصل چهار و تیراه بعد از که مردم بر غیر نمانند اینست ترش و در ^{خاک}

و گفتیم که حرکت یا جرمند یا عرض یا کم و بیش قسم است اگر چه هر فعلی
 دیگر است فعل را هرگاه گویند و حال را صورت و اگر آنکه هر حرکت که باشد از حال
 آنرا جسم خوانند و اگر از این قسم نباشد آنرا هر معانی گویند و هر
 اگر چه هم معروف باشد معروف تدبیر آنرا نفس گویند و اگر از آن عقل
 و اگر در میان عقل و ذرات حق تم و تله باشد آنرا عقل اول و عقل کل
 و اگر از زیر آن عقل هیچ عقل دیگر نباشد آنرا عقل خیال گویند و اگر در این
 معقول باشد آنرا عقل متوسط گویند و نفس نیز اگر چه بسیط معروف
 آنرا نفس فکری خوانند و جسم بسیط است یا مرکب و بسیط آن که از اجزا
 مرکب نباشد و اگر از اجزا مرکب باشد آنرا جسم مرکب خوانند و بسیط
 یا ملوی باشد یا بسیط ملوی یا متماثل و مختلف چون عناصر و ملوی
 یا غیر باشد یا از آن غیر است آن را گویند و اگر از آن افکند و نفس نیز
 اگر چه هم مرکب معروف شود و اگر از آن نماند آن جسم را معادن گویند

چون زود نوزد و عمل و غیره و اگر از آن نماند آن جسم را معادن گویند
 گویند مثل و حرکت یکا و اگر جسم حرکت نیز باشد و نفس نیز باشد آنرا جسم
 خوانند و اگر نفس نیز باشد آنرا انسان خوانند و و هر چه نفس طبیعی
 و در نباتات نفس نباتی و در حیوانات حیوانه و در انسان نفس انسانی
 و این همه نفس فکری و عرض بر ذرات قسم است چون جرم را عرض فکری
 و غیره باشد و این مجموع را مقولات عشر خوانند و این دو بیت مجموع را
 از مقولات گویند کسی ای نزل **۱** و جوابی که از احوال ای چون جان
 جرم است کم و کیف است آن **۲** از وضع این دو بیت و عقل است
 و این فرمایشات که مجموع را **۳** مردی دراز خیز که بشیر امر
 باو نهفته باشد بر فعل خویش **۴** و در اینجا هم از احوال امر و این
 کافیت پس جرم هر یک قسم باشد عقل و نفس و هر دو جسم و معرفت و
 یا مرکب یا بسیط مرکب چون معادن و نباتات و حیوانات و بسیط چون افکند

ایستخوانها را فدا کردند و در آفاق انفس آفریدند و توان شجاعت مردم
 در قهر و دیار و در فرق جبال هم که اسرار عالم سفل را می کشند
 و بر افلاک روند و صفای و دقایق عالم علوی را بر می بندند و در نفس عالم ملکوت
 و احوال عقول و نفوس می مانند و بر هر یک صفت حق مظهر شوند و افعال خود
 در ابعاد و احوال موجودات آفرینند پس حق تمام اوقات را به تسبیح و تحمید و
 از علوی و سفلی از ظاهر و باطن مردم را بدان مثال آفرید و بعضی را در صورت
 موصوفه گردانید و آنچه که عالم خواهر و در در است حق مردم را نیز در خلق
 گردانید تا مردم از تکرار بعضی و تزیین بعضی از علوی و سفلی مظهر گردند
 و از دست و پاهای خود صفت حق تمام را بکشند و از ارم کردن روح ایشان بکشند
 و زبان را از آن حق تمام است و عالم ملکات را با معنی بیان کنیم و مفضل را
 ایستاده تا سر آسمانی که تو است و ایستاده جمال شاه که تو است
 برون تو نیست هر چه در عالم است از خود لطیف هر آنچه خواهی که تو نیست

و بر هر چه فرموده ان الله خلق آدم صوره **باب پنجم** در مبدء و مصادیق
 حق مردم اصل انسانیت و حاکم و رابط و افلاک و سفلی و آفتاب که در کمال و کمال
 صورت است که را بکار دارد و بصورت نبات شود نبات خدا می خواند و خود را می خواند
 و در آن که آن نبات و حیوان خود را می خواند و با جمیع آن خدا را اول خود را می خواند
 و هر که که خدا را در نام می خواند و می خواند که کشف از لطیف خدا کند و در اوست کشف
 و این صفت در صحن باشد الخاء ای لطیف بر هر نفس نفس کند بلکه بر هر نبات
 و هر که که آن تو را می بیند که در صحن که در انداخته ای که کشف بر هر نفس
 یک نفس بر هر روز و هر که که در هر یک بر هر روز و در هر روز و در هر روز
 الخاء ای لطیف بر هر نفس روح و در هر نفس روح و در هر نفس روح و در هر نفس روح
 عمل کنند که در صحن که در انداخته ای که کشف بر هر نفس بر هر نفس بر هر نفس
 کوشش و مفضل یعنی دانا نهادن روی سر و اندام و حق و در هر چیزی باشد مصلحت و دانا
 و در هر چه پیدا شود و ای لطیف و دانا هر چیزی را بعضی را در هر نفس آن بر هر نفس خود

یکی پیش بقایید و از چندین هزار هزار بقایید که اسلام آورد و از چندین هزار هزار
مسلمان یا ایمان آورد و از چندین هزار هزار از منوی علی طالب شود و از چندین
طالب یکی ملک کرد و از چندین هزار هزار ملک یکی و اصل کرد و آنقدر در
و باقی هر نفسی و بود آن یک نفس بکنند و در این معنی تحقیق گفته اند
در صد هزار سال بر سر و بی رسد و در آن پیش در میان مسلمان
ماهی یا یک تایت بزند و از آن یک کل ^{و از آن} خود را راضی کرد و یا بشود که کن
قرنها باید که یک ملک بپوشد ^{و از آن} لعل کرد و در پیشان یا معنی اند
چون سید معلوم کردی معنی معلوم باید نمود و یک کل معنی بر وجه لایه
چون شخصی غلام که بجهل خود گفته منم و می بزم چون من از من و از من
اقرار کند خود را پیش از بیری دانند که چون بوده و پیش از آن فعل بوده و چون
معه بوده و پیش از آن معقه بوده و پیش از آن لطف بوده و پیش از آن شکر بوده
بوده و چون با او پیش از آن جسم ملین بوده و چون ملک بدین معنی می باشد

منوس باشد و علی صالح کند و در آن معلوم شود که چندی از او را روشن کرد و از چندی
و تا پیش از کثرت معنی است یعنی گفته اند که هر که در این دنیا بکثرت کند و از کثرت
و کما پیش از تو نویسی و کما تو نویسی و کما پیش از تو نویسی و کما تو نویسی
یعنی از تفصیل حدیث گفته اند ^{و از آن} پیشانی او نشد یکبار از او تا به
و از آن پیشانی او بهرست که اینانی و از او را هیچ کس معالی نمی تواند کرد و پس معالی
و غلبه در دنیا هنوز که در یک مادی حاصل باید کرد که این عالم چون طاعت
اگر کرد بر دین در شفا و تا پیشانی که سیدی با شریف این تا پیشانی آن
کسی بزمین نشاند چون خود را ندید و نشاند بر سر صدای اندید و نشاند
و نشاند بر سر در کوری و از این تا پیشانی باشد و بعد از این که معنی
و دعوت نموده تا هر دم از این تا پیشانی چنانکه در نشاند و از غفلت آگاه کنند
از آنکه وقت رفتن این شود تا پیشانی نرود که بعد از رفتن این جهان
هیچ معالی بودی ندارد و او را از این نیز به طریق دعوت کنند و بر او احکام

و در این عالم مردم را خداوند میسر از بند برسط را بهشت و عورت
و عمل صالح چه کند که نمی تواند فرس کائن بر جوارح را بر طبع غلبه می کند و خداوند
بسیار در بر احد **باب نهم** در تطهیر کردن آفاق و انفس و بعضی بر کردار
با آدم و آدم با حق تعالی که حق تعالی عالم است اکنون به انکار حق تعالی
رضایت و بشا برسان است که نشان است و بشا بر سر است که مکمل است
و در این سال که بهشت است و بشا بر سر است که مکمل است
آنست که در زمین که است و در آن ما آنست که در زمین که است
است در آن آدمی موی سر در آنست که در زمین که است
و موی اندام ما آنست که در آنست که در زمین که است
و دست و پست و شکم و سینه و دماغی و در زمین که است
عطش بجای آنست که در زمین که است و در زمین که است
را که ما و است و چنانکه می باشد و بعضی خوش و بعضی خوش

در این آدم چه کند که خوش و از آن چه خوش و از آن چه خوش
خوش و چه کند که خوش و از آن چه خوش و از آن چه خوش
در کشتار و در کشتی کوش خوش و از آن چه خوش و از آن چه خوش
بکشد آن شربت چه خوش و از آن چه خوش و از آن چه خوش
شربت آفرید چه خوش و از آن چه خوش و از آن چه خوش
و آنکه در اینست چه خوش و از آن چه خوش و از آن چه خوش
در زمین که است که است که است که است که است که است که است
اما است که است که است که است که است که است که است که است
و آنکه در اینست که است که است که است که است که است که است که است
و آنکه در اینست که است که است که است که است که است که است که است
و آنکه در اینست که است که است که است که است که است که است که است
و آنکه در اینست که است که است که است که است که است که است که است

عالم و موجودات نامز آیات قطره و باطن قطره و باطن آدم بنوعی عالم
 نایات عالم افلاک و عناصر و چهار ملک و حیوانات و نباتات و آدم
 سوره باجره و سوره و آیه و لایحه و ذکر و حفظ و اهر و ضیال
 و قطره عالم را آفاق بزرگتر خوانند و باطن عالم را انفس بزرگتر و قطره را آدم
 آفاق کوکب و باطن آدم انفس کوکب گویند بعد از این آیات آفاق
 با آیات آفاق کوکب و آیات انفس بزرگتر را با آیات انفس بزرگتر
 کنیم تا بر طبق راه حق و حق معلوم کرد که آدم بنوعی عالم است اما کوکب
 و عالم بنوعی آدم است اما بزرگتر عالم از عالم کرشمه و صحت بر کرم
 بدان که بجای افلاک و عناصر و حیوانات و موجود آدم و حیوانات
 بجای افلاک است و باجره و کجای انفس و شامه کجای هوا و آینه کجای
 و لایحه کجای خاک و این مساوی است و لایحه بسیار است از آنجا که است
 که اگر افلاک نکره و از آن حیوان حاصل نشود و گوشه بجای افلاک است

در آینه کجای اگر گفته شد قطره حاصل شود و مناسبت آینه آب است
 جنبه باجره و شامه و مناسبت عالم کجای که از آب و هر جزو است
 و هوا از حیوانات قطره است بجز آنکه اگر در آینه کجای که در آینه کجای
 هر جزو است که بر سطح در آینه بزرگتر بیرون نیاید و بجز آنکه هر جزو است که
 در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای
 در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای
 بسج در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای
 افلاک کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای
 بجز آنکه بجز آنکه بجز آنکه بجز آنکه بجز آنکه بجز آنکه بجز آنکه بجز آنکه
 پس در عالم کرشمه و باطن افلاک از آب حیوان حاصل شود و نباتات بر آب
 انفس کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای که در آینه کجای
 از دست و باطن از آینه قطره حاصل شود و نباتات باجره و کجای

